

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s): Molière, Jean-Baptiste Poquelin.; [oversat af Didr. Sekmann?].
Titel | Title: Le depot amoureux eller Den kiærlige Forbittrelse : Comoedie
Udgivet år og sted | Publication time and place: Kjøbenhafn : trykt i Povel Joh. Phønixbergs Bogtrykkerie, 1724
Fysiske størrelse | Physical extent: [93] s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 56 8°

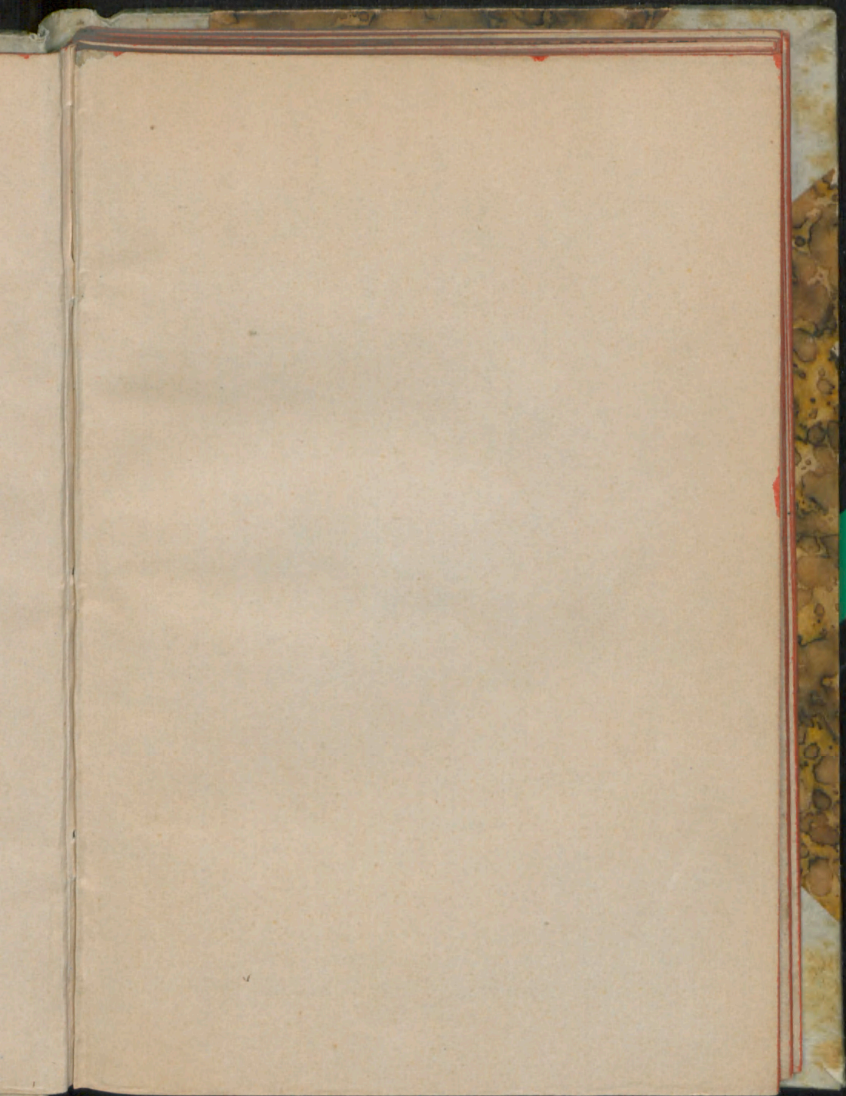
1 1 56 0 8 01812 7

56.- 272.-80

DA BOX

Er
Alb
To
Val
Lu
Ma
Pol
Fro
Asc
Ma
Me
M,
Rlob

Tryb

Le Depit Amoureux

eller

Den Kiærlige Forbit-
trelse

COMOEDIE
ACTEURS

Eraustes, Lucice Liebhaber

Albert, Luciae Fader

Torsten, Eraustis Stenner

Valerius, Polidori Son

Lucia, Alberts Daatter

Marine, Luciae Cammer-Pige

Polidorus, Valerii Fader

Frosine, Ascanii Fortroede

Ascanius, Fruentimmer i Mandes-Klaeder.

Mascarille, Valerii Stenner

Metaphraustes, Ascanii Hovmester

M. Rapiir, Duellest.

Klobenhavn / findes til Kiøbs hos Hieronymus Christ. Pauli

Trykt i Povel Joh. Phænicbergs Bogtryckeriet i Klosterstræde

Åar 1724.

Act. I.

Scen. I.

Eraſte, Torſten,

Eraſte,

Dom jeg ſkal ſige dig det / ſom det er / ſaa ligger der mig en
Hemmelig Frygt ſtedſe om Hierted / ſom aldrig under
mig Roſt eller Roe i mit Sind; Ja! I hvad du end ſiger
eller lober mig / ſaa er jeg dog alt bange / at jeg bliver engang
bedragen ved dig / at enten en Ribal ſkal ſette en Friſtelse paa din
Rebeliſhed / ſom Du maa ſee icke kand imodſtaae / eller / at
nogen ſkal ſaa Munden fra Dig imod din Villie.

Torſten,

Dg jeg kand ſige Jer det igjen / om Jeres forlelte Hierte
icke vil tage det icke op / at med ſaadan uhyggelig Miſtand gir
I min Dyd en uforſtammer Debernor / og lader ſee / at I for-
ſtaar Jer kun lit paa Anſigter / Guld og min Glickelse kand
mand aldrig med nogen Fove beſtylde for Lumſke eller Skarn-
agtige jeg kand blende det paa mig ſelv / jeg gaar altid Rede-
lig til Værks; Om nogen bedrog mig / det er en anden Sag
det ſtod Jer bedre an / at I vilde der om / og jeg for min Part
fige

figer / at di skal staa tillig op / der har det i sinde; Men intid-
lerid saa kand jeg icke begribe / eller jeg vil bære 1000 Gange
en Fæe Hund ! hvor I har kundet faae disse Griller i Hobe-
det; Mig tyktes at Jomfrue Lucie lader nocksom see at hun
elsker Jer / Hun seer Jer / og taler med Jer Dagen igiennem/
og ober alt saa kand mand vel mærcke at det er imod Hændes
Billie hun maae lide Valerius om sig / som I dog er saa meget
bange for.

Erastes.

Ja! Hvor ofte bliver icke en Liebhaber affpiist med et Galst
Haab? Den der bliver best modtagen er icke altid den mee-
Kierkommen; Fruentimmer stiller sig iblant Kierlig an imod
Een/ for at skule deres Kierlighed til en anden/ Valerius kom-
mer mig i nogle Dage alt for Winter for / til at hand skulde
være en forsmaaed Lieb aber / og just det / at hand anseer med
saadan Kaalbsindighed den Yndest / som mig vederfarer / Wol-
der at jeg icke kand finde nogen Reiskaffen Fornoyelse i ald min
Løste men thert imod er Misnoyed / som du seer / siden jeg dra-
ger den i Tvivl / og icke tilfulde kand staa min Lidd til Jomfrue
Lucies Oprigtighed; Jeg vilde heller / for at faae min Bekym-
ring forlindret / at Valerius var lidt meer urolig / og icke til-
freds / og af hands Misforøvelse og Utaalmodighed vilde jeg
gerne see mig forskret i min Elskov; Du selv! Lydes dig vel/
at nogen har god for med saa Kollig et Sind / som hand / at
ansee ald den Yndest som beviises en Medbeilere? Og / synes
dig icke det / saa tilstaa mig dog / at jeg har Marsag at grunde
noget paa det: Epil.

Torsten

Maaskee hand har vendt sine Tanker andensteds hen / siden
hand fornemmer at hands Kierlighed forsmaaes.

Erastes

Saa snart et Menneske bliver Kied af at see sig Foragted/ saa
styer hand gjerne Personen / og saadan en Forandring pleyer
at

aldrig at gaae saa lille af / at man kand beholde saa Kolliget
Sind derved; Saa længe man seer den Person for sine Øyen/
som man har elsket / kand man aldrig være vel til Mode; Thi
enten maa Kjærligheden forvandles til en Foragt / eller og man
skaar fare for at blive forelsket paa nye igjen / i hvor om alting
er / saa troe mig / at Kjærlighed kand aldrig saa reent uddoe /
at der jo bliver nogen Jalouſie tilbage / og man kand Umuelig
uden emfintlighed taale at see en anden Besidde det man selv
hor gaet Slip.

Torsten

Jeg veed ikke nær saa meget Philosophie; Hvad mine Øy-
ne seer / der til slaaer jeg frit min Liid / og er ikke saadan Hadere
af min egen Røe / at jeg skulde bekymre mig uden tilfærædelig
Årsag / hvorfor skulde jeg bryde min Hierte for at sinde en
Ånledning at gjøre mig selv Uødselig? Jeg skulde løbe og
bringe mig i Harniss over en Mistand hen i Bind og Beyr?
Lad os ikke tage Hatten af forend vi seer Manden; Bekymring
er en forredelig Ting / jeg vil aldrig vide deraf at sige uden
Gud og Syldig Årsag / og jeg veed mangen Gang at jeg har
hundrede Ånledninger til Corrig / endda lader jeg Verden
jebne sig selv; Jeg staar Last og Graat med Jer i Elstovs Sa-
ger / saa at jeres Skiebne bliver og saa min; Bliber Jomfruen
Jer ubesindig / saa maa jeg for vente mig det samme af Vigen/
men jeg skyer at faae slige Tander i Hovedet af ald Magt;
Naar nogen siger til mig; Jeg Elsker dig / saa troer jeg det /
og Bekymrer mig gandske lidet / om Mascaille River Haaret
af sig eller ikke; Lad være at Marine vilde fordrage at hin eller
denne Kyste / Klappede og tog hånbe i Favu / og at di siden
ville Gniffe og Grine deraf som de har Killet / jeg vilde gjøre
ligesom di og Grine med / imedens jeg gad / og saa kunde
man see / hvem der Grinede best.

Erafte

Den Snack er dig llig nok.

Tor-

Torsten

Men jeg seer Hænde gaae vs forbi.

Scen. 2.

Marine , Erastes , Torsten,

Torsten

St. Marine!

Marine

See / hvad gjør Du der?

Torsten

Det er noget at spørge om; Her stod vi og snakkede / og i dette Øyeblik var vi just paa dig.

Marine

Er I og der min Heere! Og jeg har maatt træffe den heeste Bye om efter Jer i en klokke Time.

Eraсте

Hvorda?

Marine

Jeg har trættest mine Been efter, at leede Jer op / og jeg kand forsikre Jer paa min Væ

Eraсте

Hvorledes?

Marine

At I er hverden paa Borsen / paa Ribebanen eller Hjemme.

Torsten

Du burde svare derpaa

Erafte

Bær da saa god og sig mig til hvad Ende du har været efter mig.

Marine

Det er Sandelig paa en Persons Vegne / som ikke vil jer ild / med et Ord / det er efter min Jomfrues Befaling.

Erafte

Ah! Min Hierte Marine er det og Sandhed du taler? Dølg dog ikke den Ulede for mig / som jeg selv ikke fandt mig i / jeg skal derfor ikke vilde dig desværre; For alt det jeg bede fandt / aabenbar mig / om din smukke Jomfrue ikke fører mig bag Lyset ved en forfillede Klarlighed.

Marine

Ah! Hvor Væd er saar I disse synderlige Indfald? Har Hun ikke nock ladt see / hvad Hierte Hun bær til Jer? Hvad prøve fandt I endnu begiære paa hendes Bevaagenhed? Hvad fattes Jer?

Torsten

Derfom Valerius ikke gaar hen og Hænger sig selv op saa gir hand sig aldrig tilfreds.

Marine

Hvordanne?

Torsten

Saa fortændelig er hand;

Marine

Over Valerius? Det indfald er et Lækkert! og det maatte I nu sidst falde paa; Jeg bildte mig ind / at I havde bedre Es-tertanke / men jeg fornemmer / at jeg har taget mærkelig Fejl; End du / har du og samme Syge?

Torsten

Jeg fortændelig? Det lader jeg vel blibe / jeg er ikke saa
saa

faa Gal / at jeg skulle gaa hen og sette mit goe Huld til ober Kig
Bekymring; Og ober alt / om jeg ick hadde din Troe til For-
sikrin; paa din Bestandighed / saa har jeg alt for gode Tander
om mig selv til at jeg skulde troe / nogen anden befalt dig bedre
end jeg / og hvor Zanden vilde du og faae min Tilge?

Marine

Du har Ret / saadan bør man være; Hver den / som er
Jalour / eller fortændelig / vinder aldrig andet derbed / end at
skaffe sig selv Ulsøde paa Halsen og Befordre en Rivals Unslag/
man faar derved Dynene des snarere opladt til at see / hvad
Behageligt / der er hos andre / og jeg veed mangen Een / der
har ingen anden at tilskrive sin Løcke / end hans Rivals uroel-
ge Oppasning og Mistændelighed / og endelig I hvor det er
eller ick er / saa spiller et fortændelig Menniste i Kiærligheds
Saget en meget slet Person / som ickeun gjør sig selv udsødelig
paa Credit; Dette kand I lade jer være sagt / min gode Wfr.
Erasfe / iblant anden Snael.

Erasfe

Lad os nu ick Snael meer herom / men sig mig / hvad
got Nytt bringer du mig?

Marine

Ja! I fortiente vel at vide det; Jeg byrde Jer til Straf
holde Gedult for Jer saa stor en Tidende som jeg har at bringe
Jer; See der! Veed I vel hvad der staar? Kand I nu lade
Jer Lovel fare? Væs kun høyt / der er ingen / som hør os.

Erasfe Væser

I beretter mig / at Jeres Kiærlighed glør Jer færdig til at
forsøge alting; Stræb da at udvirket min Faders Samtykke/
og I skal see Eders Dnske suldbyrdet inden denne Dag gaar til
Ende / dølge ick for ham / at I har mit Herte paa Eders Sider/
eftersom jeg herbed giver Eder forlof dertil / og / saa fremt I
kand erholve et bifaldelig Svar / saa kand I forsee Eder til / at
jeg skal adlyde hands Wille.

am! Hvad viljer jeg mig Lycksalig! Og hvad er jeg dig
Høyelig forbunden / som bringer mig saa Dusselig en Tidende!

Torsten

Sagde jeg Jer det ikke nock / endskiont I vilde ikke troe mig;
Nej / Nej / jeg tager ikke gierne Teyl i hvad jeg saa falder
paa.

Eraсте læser igjen.

Dølg ikke for ham at I har mit Hjerter paa Ebers Side efter;
som jeg herved giver Eder forlob dertil / og / saa fremt I kand
erholde et Bisfættelig Svar / saa kand I forsee Eder til / at jeg
skal adlyde Hands Villie.

Marine

Men / om jeg berettede Handes jeres daarlige Mistandte /
saa skulde Hun snart tage sine Ord tilbage igjen.

Eraсте

O nej! for alting lad hende ikke faae min Fregt at vilde / det
var kun en Obergang / eller / dersom du endelig vil røbe mig /
saa sig derhos / at jeg er færdig at forsone min Overiselse med
mit Blod; og saafremt jeg i nogen maade har mishaged Hande;
de / saa vil jeg gaae hen og opofre mit Lid for Handes Fødders
for at stille hendes Bredt.

Marine

Vi vil intet tale om Deben / det er nu ikke Tid dertil

Eraсте

For Reflexu er Jeg dig høveligen forpligtet / og jeg skal inden
kort Tid tilfrædeligen vide at erlegge din Ombyue som bringes
mig saa dyrebaar og hørlig en Tidende.

Marine

I men vi snæker derom; Bred I vel hvor jeg ellers var at
foge efter Jer?

Er.

Erraste

Rey;

Marine

Der strax ved Tordet / som I vel mindes

Erraste

Hvor da?

Marine

Der / i den Kramboe / hvor I forgangen. Uge var saa god
og lodte mig en Ring.

Erraste

Uh! Nu forstaar jeg dig

Torsten

See den gesbassige Lasse

Erraste

Det er vist noa / jeg har forhalet alt for lenge / at e fterkomme
me mit Lofte / men , , , , ,

Marine

Jeg siger det ikke / for at minde Ier.

Torsten

Na inte!

Erraste gir Hænde sin Ring

Denne Land maafce staa dig an; Tag den da til Tæde
for den jeg er dig skyldig.

Marine

Uh! Min Herre / det er ikke saa meent / saadan Ring er
ikke for mig.

Torsten

See hvor staar Hun! Tag den kun uden Betænkning / det
maatte være en Nar / der ikke vilde tage hvad der bydes een.

A s

Ma-

Marine

Det skal da være / for at være noget til Jeres Afmindelse.

Erafte

Naar kand jeg have den Børnsøvelse at afspørge min Læff-
gelse hos den Allertiereste Jemstine?

Marine

See først til / hvor I faar Gaderen paa Jeres Elde

Erafte

Den hand er mig jo smod / skal jeg

Marine

Jmod eller icke smod ; man skal spørnde alle Narer om Børd
for at hielpe Jer / i hvor det gaar / saa skal hun vilde Jeres /
gior I kun Jeres Beste og vi skal giøre Børes.

Erafte

Far vel / inden Aften skal jeg vilde hvad udsald det vil faae.

Erafte Læser Brevet igien for sig selv

Marine

Og vi toe / hvad snacker vi sammen om vores Sager? Du
faar her / og vælter icke et Død.

Torsten

Naar man er eens om Kløbet / saa er Brylluppet snart
gløret smellent os og vores Lige; Jeg vil ha dig; Vil du ogsaa
ha mig?

Marine

Ja gierne

Torsten

Oi hid / det er all noed

Marine

Far vel min Snut!

Tor-

Torsten

Sar vel min Hone!

Marine

Sar vel min Griise-Rumpe!

Torsten

Sar vel min Lomme-Pistol / min Hiert-Styrkning! Bo-
re Sager har en god Gang nok / og Sr. Albert er vel ikke den
Mand der skulde sige os ney.

Erafte

Der kommer Valerius

Torsten

Jeg vnaer ret det Arme Skrog / naar hand saar at vide
hvor det gaar ham.

Scen. 3.

Erafte, Valerius, Torsten

Erafte

Na! Min gode Wansr. Valerius!

Valerius

Ja min gode Wansr. Erafte!

Erafte

Hvor saar det med jeres Eistobs Sager?

Valerius

Og jeres Klærlighed i hoed Stand er den?

Erafte

Den tilfager Dag for Dag

Valerius

Og min ikke mindre.

Erafte

Til Jomfru Lucie?

Valerius

Ja til Hænde

Erafte

Sandelig/ jeg maa tilstaa / at I lader see Proeve af en uforligelig Bestandighed

Valerius

Og jeres Standhaftighed kand tienne til et rart Exempel for efterkommerne

Erafte

Hvad mig angaar; Da kunde jeg ikke finde mig i saa stræng en Maade at elske paa / at jeg skulde nydes med den bare Beskuelse / og jeg kunde umulig lenge stikke mig i en idelig haard medfart / og reent at sige det ud / naar jeg elsker nogen / saa er jeg en stor Ekehæber af / at man elsker mig igjen.

Valerius

Det er meget Naturligt / og deri har I mit sind paa en Prick / om jeg elste den største Skonhed af Verden / saa hente jeg Hænde dog Ryogen om Hun ikke elste mig igjen.

Erafte

Imidlertid har Jomfru Lucie

Valerius

Jomfrue Lucie opfører sig i alle Maader imod mig / som jeg kand ønske eller forlange

Erafte

Saa er I da meget god at fornye

Valerius

Ike endda saa god som I maafter indbilber Jer.

Eras

Erafte

Smidleritid fand jeg / uden at gjøre Ord deraf / forfikk
mig om hendes Bevaagenhed.

Valerius

Og jeg reed tilfulde at jeg har Hendes Indest.

Erafte

Troe mig / I bedrager Jer selv

Valerius

Og Troe I mig / at Jer fixered i Jeres Indbilding

Erafte

Jeg kunde snart blife Jer et kraftig Beviis paa Hendes . . .
Men I vilde maa skee tage Jer det for nær.

Valerius

Dersom jeg tørde aabenbare jer en Hemmelig
Men I tog dist jer Død der ober / jeg vil derfor tie

Erafte

Naa! I tvinger mig dertil imod Min Villie / og Jeres
Indbilding vil Endelig have en Humillabit / Læs engang

Valerius

Det er søde Ord;

Erafte

Og I kiender Haanden?

Valerius

Ja! Jomfrue Lucies;

Erafte

Hvor blider nu den faste Forsikring

Valerius gaar Venndis bort.

Sar vel Monfr. Erafte /

Torsten

Den gode Herre maa være fra sin Forstand / hvad Sathan
har hand at see ad ?

Erafte

Sandelig jeg maa undre mig Død over dette / og jeg fandt
imellem os at sige umuellig begribe / hvad i ald Verden for en
Hemmelighed her under maa ligge forborgen.

Torsten

Her kommer vist Hands Tjenere

Erafte

Ja / jeg seer ham / vi maa see vi fører ham paa Tale om
hands Herres Kiærligheds Sager.

Scen. 4.

Mascarille, Erafte. Torsten

Mascarille.

Wej / aldrig fandt der være større Ulykke til / end at tjene en
Ung og forli. vt. Herre !

Torsten

God Dag !

Mascarille.

God. Dag !

Torsten

Hvor agter den gode Herre sig hen ? Hvad besitter Hand ?
Kommer hand iglen ? Gaar hand eller bliver hand ?

Mascarille

Nej ! Jeg kommer id. iglen ; Thi jeg har ikke været ; Jeg
gaa

gaar heller icke / efter som jeg staaer / og jeg blier icke / saasom jeg
paa Øvelicket agter at gaac min Dey.

Erafte

Det er et haardt Svar. Sagte / sagte Mascarille

Mascarille

Ah! Min Herre / jeres pdmyge Tiener

Erafte

Jh! Hørnu! Løber I saa bort; Jeg koster jo ingen

Mascarille

Oh! Jeg har for gode Tander om jer dertil

Erafte

See der er min Haand! Der efter har vi intet meer at stifte
tilfammen / vi kand dog blive gode Venner / min Elskob er til
Ende / og nu har I Marden alleene.

Mascarille

Sibe det var saa vel!

Erafte

Min Tiener veed / at jeg har vent mine Tander andens
fjeds hen.

Torsten

Ja visselig / og jeg overlader dig ogsaa min Deel i Marine.

Mascarille

Lad det gaa for sit vord; Vi er endelig icke saa forpikket paa
byttes / at vi derfor skal komme op at ribes / Men kand jeg
flaae min Tid til / at min gode Herre har Afelsket eller Skiem-
ter haand luns?

Erafte

Jeg er kommet efter / at din Herre staaer alt for vel i sin
Elskob / og jeg maatte være en Daare / om jeg vilde tage Deel
i saadan Hemmelig Bebaagenhed / som Jemsvuen lader din
Herre vederfare.

Ma-

Mascarille

Raa! Dette er mig en særdeles angenem Tidende; Thi uden at nævde om den hinder I gjorde os i vor Leg / saa har I gjort vel for jer selv / at I vender de Føds Ryggen / som gjøre jer Høvtid / og meener ikke det ringeste dermed / og jeg har / som den / der vidste heele sammenhængen / Tusinde Gange Beklaged jer / at I skulde saa lidelig siges; Det er uanstændigt at føre et skideligt Menneske saaledes bag Lyset / men hvor Pøcker har I faat ald. Handlen at vide / thi jeg veed / at ved denne hemmelige Forening som skeede imellem dem om Ratten var ingen Herbarende uden jeg og to andre / og di Indbilder sig at intet Menneske veed det ringeste af / at de saaledes forløster sig hos hinanden om Ratten.

Erafte

Hvad siger Du mig?

Mascarille

Jeg siger at jeg er færdig at falde i Staver herover / og kand aldrig begribe / hvem der har sagt Jer / at di Bedrog jer og ald Verden / imidlertid at di ved et Hemmeligt Egteskab have de forbundet sig med hinanden

Erafte

Deri skal du have Øyet /

Mascarille

Min Herre / det maa gierne saa være

Erafte

Du er en Hunsføt /

Mascarille

Som I behager.

Erafte

Og saadan Dumdriffighed fortiente hundrede Prøgl paa Steden.

Ma-

Mascarille

Jeg er i Jeris Bold

Erafte til Torsten

Ah! See mig engang!

Torsten

Ja Herre!

Erafte

Jeg vil gjøre hands Ord til Eogn / som jeg frogter / maastes
er alt for sande; Meener du at undløbe mig?

Mascarille

Nej dist ide!

Erafte

Hvad siger Du / er Jomfru Lucie Bled

Mascarille

Nej / min Herre / det var kun mit Skiemt!

Erafte

Det Skiemt? Slynge!

Mascarille

Nej Nej! Intet Skiemt:

Erafte

Er det da Sanden?

Mascarille

Nej / det siger jeg ide heller?

Erafte

Hvad siger du da?

Mascarille.

Idé et Ord / at jeg idé skal fortale mig

Erafte

Slør mig slur Regnskab om det er Sanden eller Eogn.

Ma-

Mascarille.

Hilsket af Deelenes Hjelsi vil / jeg er ikke kommen her for at
sige Jer imod

Erafte

Sig mig det dog ? See her / uden at gjøre videre deraf /
kand dette ikke løse Tungen paa dig ?

Mascarille.

Slipper min Tung løs / saa er jeg vis paa den Leber for fast
paa nye igten / gib mig heller / om J saa behager / nogle Slap
af Jer Stoc / og lad mig saa løbe

Erafte

Du skal sige mig den bare Sandhed / eller du skal Doe for
min Haand i dette Dyb'sk.

Mascarille.

Ja ! Saa saaer jeg da at sige det / men / maa see I bliver
Bred derover.

Erafte

Eal kuns ; Men tag dig vare / hvad du siger / dersom du
siger mig det mindste usandsfærdige Ord / saa skal ingen Ting
kunde Røbbe dig af min Haand.

Mascarille,

Jeg gaaer alting ind ; I maa slaa Arme og Been i tumpaa
mig / ja I maa giere mig endnu værre / I maa slaa mig ihjel /
om den Ringeste Løddel af alt det jeg har sagt Jer / er sagt
usandsfærdigt.

Erafte

Saa er dette Egtteskab rigtig

Mascarille,

Jeg fornemmer nok at i gi denne Falb har ladt Munden
raade for meget / mens i hvor om alting er saa er det / som I
siger / og i Sem Nætter tillige har di været samlet / midlertid at

I tien.

J tiener om Dagen til Skalfestind / det er siden i overgaars
at di er Vied tilfammen og Jomfrue Lucie holder sig endnu nok
saa Fremmed for min Herre som tilforn / og vil at alt hbad
hand seer Hun glør imod Jer / skal hand henregne til Hendes
store Agtsomhed / at ingen skal Mærke deres hemmelige For-
staaelse / dersom J endnu alle mine Eder nagted / tbiler om
mine Ord / saa kand J lade Jeres Tiennere en Aftens Tid gaa
hen ind mig / jeg skal vise ham / hvor hand kand staa paa Luur
og see hvorledes vi har sit Indgang i Huset om Natten.

Eraste

Pack dig fra mine Øen din Lumpehund

Mascarille

Hiertens gierue / det er ingen Ting jeg heller Duffer

Eraste

Hvad tydes D

Torsten

Ja hvad tydes mig Herre! Er denne Enal sanden saa maas
jeg bekiende at vi begge toer Retstaffen er taget ved Næsen.

Eraste

Aha! Jo det er als for sandt hvad den Diberlige Zugl siger /
jeg har meer end Anledning nok til at troe det ; Og de Mliner
Valerius holt / da hand saae dette Brev / visses nok som deres
Hemmelige forstaaelse / og at det skal tienne til et Skiul / at
denne utacknemmelige Stæl drøbedre kand vilse sig ham be-
bevaagn.

Scen. 5.

Marine , Torsten , Eraste

Marine

Nu kommer jeg for at berette Jer / at imod Aften kand J
saa min Jomfrue i Tal i Haugen.

Era

Erafte

Tør du vel taste til mig din forraderiske Vland! gaa / Paa dig
af mit Vafn og beed Hænde som udsente dig / at hun vil for-
fkaane mig for Hændes Skidelfer / der seer du hvad jeg agter
dem / (:Hænde sonderriber Drebet:)

Marine

Min herte Ven / sig mig engang hvad gaar der af din
Herre?

Torsten

Tør du vel oplade din Mund til mig din Basilisk og Crocodil
Nage / med dit Slangegiftige / Serpentiske / Rædvagtige / Hug-
ormiske Herte / gaa kun din Ven / hils din Jomfrue /
og sig hende Keent ud af Skægget at i hør Polimist Hun er /
saa er vi dog heller ingen Loffer / min Herre og jeg / og lad
Hænde siden fare Fanden i Vold og du bag efter

marine allene.

Min arme Marine / Gover du eller er du Vaager? Hvad
Voder rider der dog disse Mennister? at di tager mig paa
saadan en Maade imod Fald / som stræber for dem paa alle
Kanter / det vil give en Allarm hjemme / naar di faar alt dette
at høre.

Act. 2.

Scen. I.

Ascanius, Frosine

Frosine

So! So! min Klære Ascanius / jeg maa endelig sagte Kunde
tie hvad der bliver mig betroed.

As-

Ascanius

Meus / er dette Sted og sikkert nok / at vi kand tale tilsam-
men / vi saae tage os i Aigt / at ingen kommer usforvarende
over os / eller og at ikke nogen kand staa i en Krog og høre hvad
vi siger.

Frosine

Vi kand langt bedre tale sammen her end hjemme / Thi her
kand vi strax blive Vahr hvem det kommer / saa vi i ald sikker-
hed kand udlade os for hinanden.

Ascanius

Aha! Det er mig fast umueligt at faae Munden op!

Frosine

Hin! Da maa det Varskaffig og være et vigtigt Anliggen-
de! som I har at aabenbare.

Ascanius

Ja! Alt for vigtigt; Eftersom jeg endog maa aabenbare
Jer det imod min Villie / og dersom det var mig Mueligt at
følge det lenger / sja I det aldrig at vide.

Frosine

Men! Det er at gøre mig største Uret; Vilde I drage
Betænkning i at udlade Jer for mig? som I har befundet
Jer saa troe i ald Jeres hemmelige Anliggende; Jeg som er
Opsød med Jer! Og som i saa lang Tid har vist at tie / hvad
der laa Jer saa høveligen Magt paa; Som veed

Ascanius

Ja I veed hvad Hemmelig Aarsag der tvinger mig til at
holde dult for alle Mennesker baade mit Køn og min Slegt;
I veed / at i det Huus / jeg fra Barns Been har vært / op-
holdes jeg for en Aros skyld / som skulde ellers gaard ud til
Grennevede / da den Unge Ascanius var Død; Og det er
Aarsagen hvorfor jeg drister mig ved at udlade mig for Jer;
Men / forend jeg gaar videre / Frosine / saa oplys mig en
Løst!

Etbl / som jeg stedse falder paa; skulde det vel være muelligt /
at Albert veed det inded af den hemmelige Bestaffenhed / hvor-
for jeg gaar saaledes Forklød / og hand Passerer for min
Gader?

Frofine

Den Sag / I saa tit Trister mig om / er i Sandhed en
Post / som jeg selv icke kand finde mig i; Og jeg kand gandske
ikke hegribe / hvorledes det til G: unde hænger sammen med
det Puds her er spilled; Min Moder har ingen videre Oplys-
ning gived mig om Sagen / end denne: Da denne Kiære Søn
var Død / som / førend hand nogen Tid kom til Verden / var
Testament-red en stor Deel Midler af en Riig Morbroder /
saa søgte Moderen at følge hands Død / paa det arden icke
skulde gaa fra Huuset / Albert var da frabærende / og min
Moder blev tagen paa Raad med / da Omverlingen steede;
I kom i vores Huus og blev der opfostrad / jeres Moder / som
var i Ledtog med / skaffede et Drange-Barn / som var hænde
betroed til Opfostrelse / i sieden / og enhver blev Rigelig Be-
lømnet for at di skulde holde reen Kund. Albert har ingen
Sag saad at vide af os / og hvad hands Husfrue angaar / saa
var Hun det hos sig selv i Told Nar / og som Døden pludselig
overfalt Hende / saa fik Hun icke Tid at aabenbare det for no-
gen; Mens imidlertid saa formærker jeg at der er Hemmelig
Forstaelse imellem Ham og Jeres Moder / hand gjør Hænde
under Haanden alt got / og det skeer vel icke omsonst / saa at
jeg icke kand vide tilfulde / om hand so veed Omverlingen /
mens icke at I er et Forklød Truentimmer; Imidlertid staar
vi nu her og forhalet Tiden; Lad os komme igien paa vores
forrige Tale; Jeg langes ret efter at vide hvad der ligger jer
saa hart paa Hjertet.

Ascanius

Saa maa I da vide / at Kiærlighed kler sig ingen Forklød-
ning

lligt /
hvor
min
ning efter / den har vidst at Træffe et Zuenkimmers Herte un-
der en Mand's Klædning / med et Ord at sige / jeg Elsker . . .

Frosine

Hvad? Elsker J?

Ascanius

Sagte / min Liære Frosine! Forundre Jer kun icke endnu
Her følger meer efter / som J med rette her forundre jer over.

Frosine

Ru hvordan?

Ascanius

Jeg elsker Valerius

Frosine

Ru! Aldrig bedre; Just den Ve son / hvis Goldsefærd J
ved jeres Hoelkædning skiller ved en Ansælig Arb. deel / og som
saa snart hand fik mindste Nys om / at Jer en anden end J
synes / paa timen skulde Jisse Arden herud; Det er endnu
naget / som jeg meere maa forundre mig over!

Ascanius

Ja! J saar andet at høre endnu; Jeg er hands Kone

Frosine

Himmel og Jord! Hands Kone?

Ascanius

Ja! Hands Kone

Frosine

Rey dette gaar Reent over min Forstand!

Ascanius

Det er endnu icke noet

Frosine

Endnu meere?

Asca-

Ascanius

Jeg er Hands Kone / siger jeg / og hand selv veed ikke det mindste deraf / eller har ringeste Kundskab om hvad sammens bæng det har med mig.

Frosine

Saa! Bliu ved / bliu ved ; Nej / jeg maa gløbe mig tabt / og har ikke et Ord meer at sige / saa forvirret bliver jeg ved at høre jeres Tale Stykke efter Stykke ; Det er Morsk , Tale for mig / og jeg begriber den ikke.

Ascanius

Saa vil jeg da forklare Jer Sagen tydeligere / om I vil høre mig. Ballerius var forelsket i min Søster / og mig tyktes at Hand var en Liebhaber / der ikke var værd at forsmaae ; Jeg kunde ikke taale at ansee Hændes haarde Forfarlag imod Ham / at det jo gik mig til Dierte / jeg vilde formaa min Søster Lucie til at fordrage hands Omgang / og lastede Hændes Strengthed saa Jorrig / at jeg uden at blive det selv bahr / Tid efter anden fik det Diertelag til Ham / som jeg forgiæves bemoyede mig at bringe Hænde til ; Naar hand talte til Hænde / saa overtalte Hand mig / og Hands Gud / dem Hun forsmaaede handt mit Hjerte ; Endelig / min Dierte Frosine / da jeg havde fattet Godhed for ham / saa var jeg betændt paa at giue Ham det tilkiende / men i en andens Navn / en Nat taler hand med mig / og meente Hand talede med min Søster Lucie / Hand syntes at finde Hænde sig meere Bebaagen end sædvanlig / jeg vidste saa vel at snøe mig deri at Hand ikke mærkede Pudset / under dette Bedragellige Skin / Beretted jeg Ham / at jeg Elskede ham nock / mens eftersom min Fader havde anden hensigt med mig / saa maatte jeg forstille mig for Hands Skyld / derfor fik vi at holde voris Elskov gedult / og ikke tales ved derom uden om Natten / om Dagen vilde vi holde os fremed for hinanden ; paa det vi ikke skulde fordærve vor Sag / og Hand maatte ikke fortryde paa at Jeg om Dagen i ingen maade udloed mig imod Ham ; Endelig / inden at op-

hold:

holde mig senger med at fortælle / hvor Suedig jeg har gaaet
til Værks i denne gandske Handel / saa har jeg omsider gaaet
dette driffige stæke igiennem / og forviffed mig den Vgtes
Tælle / som jeg taler om.

Frosine

Naa! Jeg maa belkende / det er ikke et ringe Pund / som
jer er betroed / hvem skulde see Hænde an for sligt med Hæn-
des ærbare Lader? Imidlertid har I haestet noget for meget;
Lad være / at Sagen strax har gelinget jer / saa maa I dog
forestille Jer / at det Land ikke vare ret længe / førend den bli-
ver robed.

Ascanius

En hæftig Kiærlighed lader sig ikke tvinge; Man stræber
kuns at faae sin Begiæring Fyldestgjort / og / naar det er
stæd / saa Regner man kun Resten for en ringe Ting; Men
see! Nu habbarer jeg mig for Jer i Dag paa det at I med
Jeres gode Raad Men see der kommer hand
just.

Scen. 2.

Valerius, Ascanius, Frosine

Valerius

Derfor I har noget at tale sammen / som jeg forfyrrer
jer / saa gaar jeg min Vey igien.

Ascanius

Nej / di talte just om Jer; Derfor maa I glerne legge
jer Ord i Langet med.

Valerius

Om mig?

B

AF-

Ascanius

Om Jer selv?

Valerius

Og hvad var det da?

Ascanius

Jeg sagde / at om jeg var Jomfrue / saa vilde Valerius
saa mig usigelig vel an / og saa fremt jeg kunde finde Sted i
hans Hierte / saa skulde hand ikke behøve at suke længe for
glæves.

Valerius

Saadanne Forsikringer koster jer ikke meget / saa længe der
er et andet om i Veyen; Mens / om man i det samme af en
Hændelse kom til at sette Jeres Forsikring paa Prøve / saa
maa stee I vilde være Ild nok der an.

Ascanius

Ingentunde; Jeg siger Jer endnu / dersom jeg besad jeres
Hierte / saa vilde jeg af Hjerted glærns opfylde jeres Ønske.

Valerius

Mens / om der nu var et Fruentimmer / som jeg elskede /
vilde I da vel og gaa mig til Haande for at befordre min Locke?

Ascanius

I den Fald var jeg meget ilde skicket til at tienne Jer.

Valerius

Den Bekjendelse er ikke med det forbinthgse

Ascanius

Oh! Hvor nu! Vilde I vel paastaa / naar jeg var et
Fruentimmer / der havde jer indelig kjær / at jeg skulde love
at tienne Jer i Jeres Elskob til en anden Person / Nej
Valerius / saa haard en Tvang maa I aldrig Este af mig.

Va-

Valerius

Men naar I nu inted Fruentimmer er?

Ascanius

Hvad jeg har sagt Jer, det har jeg sagt / som om jeg var Fruentimmer / og paa den God bør I og tage det op.

Valerius

Alt saa har jeg ingen Ting at gjøre mig Facit paa; Den godhed I vilde have for mig / er alleeniste / saa fremt I var Fruentimmer. nu er det ikke at vente at Himlen gjør et Miraclet; Far vel Klarlighed / hvad Godhed har jeg da at vente mig af jer.

Ascanius

Jeg er Omhierted meer end nogen skulde troe; Den mindste Scrupul kand fortørne mig i Elskovs Sager; Med et Ord Valerius / jeg er Nedelig / og jeg kand ikke lobe at Tienne jer med mindre I lover at gjøre mig samme Skiel / at I er min Ven / som jeg er jeres; Og at / om jeg var Fruentimmer / I da ikke vilde bære Godhed for en anden og forsmaa min Klarlighed.

Valerius

Aldrig har jeg hørt nogen have saadan Indsald tilforn; Mens i hvor Dyrt det end er / saa bør jeg være jer forbunden for jeres Emfintlighed / og jeg vil tilsaa Jer alt hvad I forlanger.

Ascanius

Uden Skromt?

Valerius

Ja visselig;

Ascanius

Saa forsikrer jeg Jer til / at jeg herefter skal have Omhu for Jer / som for mig selv.

Valerius

Jeg skal inden Kort Tid aabenbare jer et vigtig Anliggende/
hvori jeg behøver Frugten af dette gode Løfte.

Ascanius

Og jeg har ogsaa et Anliggende at betroer Jer/ hvor I kand
gibe mig Lejlighed at see Prøver af Jeres gode Dierctelag.

Valerius

Hvorledes kand det da hænge sammen?

Ascanius

Det er / at jeg bær en Hemmelig Klarlighed / som jeg icke
før udlade mig med; Og I formaaer virkelig saa meget hos
den jeg elsker / at det staaer i jeres Magt at giøre mig Løcke-
lig.

Valerius

Sig da frem Ascanius / og vær forud forsikret / at je-
res Løfte er alt giort / om den staaer i mine Hænder.

Ascanius

I lover mig her meer end I vel selv troer.

Valerius

Rey viff icke / Naem kun den Person / jeg skal tienne jer
hos.

Ascanius

Det er endnu icke Tid / men det er en Person / som rører
jer meget nær paa.

Valerius

Jeg forundrer mig over Jeres Tale / og vilde Onske at min
Gøst

Ascanius

Jeg siger Jer / at det er endnu icke Tid at Tale herom.

Va-

Valerius

Hvorfor ick?

Ascanius

For Gyldig Marsfags Skyld; I skal saa mit Ansliggende ad
vide/ naar I siger mig Jeres.

Valerius

Jeg maa først have en andens Forlob bertil.

Ascanius

Udbrød Jer den / og naar vi da kommer til at aabenbare os
for hin anden / saa vil vi see til / hvem der holder best Ord.

Valerius

Gar vel / jeg er dermed vel tilfreds

Ascanius

Og jeg tilgeledes

Frosine

Daad meener / I skal staa Ham bi / som en Broder

Scen. 3.

Frosine , Ascanius , Marine , Lucie

Lucie

Det er en bestattet Sag; Saaledes agter jeg at hævne mig/
og dersom min Udsæd kand forarsage Ham mindste Be-
brøvelse / saa har jeg bundet / hvad jeg søger; Klære Broder/
I see mig nu i gandske andre Tænder / jeg vil elste Valerius/
i hvor Meent jeg har staaet Brag paa ham tilforn.

Ascanius

Hør nu min Søster? Hvad er det I siger mig? Skal
man saaledes tage an og gi forlob? Det lader ick vel.

B 3

Lu-

Lucie

Det maa' jeg bekiende / det er Vudseerligt! Tilforn har I
været saa omhyggelig for Valerius / og 100de gange har I
kaldt mig for hans Skuld / egenfindig / forbiindt / ubarm-
hertig / ubillig; Nu / da jeg vil elste ham / saa mishager jer
mit Forsæt / og I udlader Jer af være derimod.

Ascanius

Jeg er siden bleven anderledes til sinds / Efter som jeg har
faat at vide / at hand har fatted Klærlighed paa et andet Sted;
det var Skam for: saa sungt et Kruentimmer som I er / om
I skulde vinde ad ham igien / og hand ikke kbm.

Lucie

Er det ikke andet end det / saa skal jeg vel sørge for min egen
Være; jeg veed vel hvad Facit jeg laud gøre paa hans Hierte /
og hand ytrer sine Tænker for mig forstaaelig noet: Vabens-
bar Ham kun derfor min Meening uden Sky / eller og / om
I nægter mig den Villighed / saa skal jeg selv gaa hen og give
ham min Tænker tilkiende; Hvor er det sat? Imen I bli-
ver saa forbausd ved min Tale?

Ascanii

Min Allertierste Søster! Saa seemt I har mindst God-
hed for mig / og min Bøn maa formaa noget hos Jer / saa for-
lad dette Forsæt / og berød iæt et andet Staaels Kruentim-
mer / som jeg kiender / sin Valerius / og / bidste I hvem
Hun er / I skulde selv ikke vilde bedrøbe hande saa inderlig;
Det arme Ulycksalige Menneiste elst er ham af sit inderste Hierte /
og mig alleene har Hun betroed sin Klærlighed / Ja! jeg er vis
og forsikret paa / at / dersom I bidste hvilken en Hierte. Erg
I forbolte Hande herbed / saa yndedes I ober handes Ulyck-
salige Skiebne / jeg er og sikker paa / at hun tog sin Død der-
over; Og ober alt / saa er Eraste jo en Person som I nu d bur-
de ynde / den Klærlighed hand bær

Lu-

Lucie

Det er alt nok / min kiære Broder; Icke beed jeg hvem I
taler saa idrig for / men / om I behager / Lad os opphøve den
Snack / og lad mig grunde lidt paa denne Handel

Afcanius

Gaa da hen i ubarmhertige Menniste og gjør mig i Bånd
og Grund usøkkelig med Jeres grusomme Forsæt.

Scen. 4.

Marine Lucie

Marine

Min Jomfru har fatted denne Beslutning noget vel hastlig.

Lucie

Naar man bliver ubilligen opirret / saa betænker man sig
ikke ret længe / førend man griber til Hevn / og den før sie Ech-
lighed / som foreskalder / maa strax bruges til at faae sin Harm
udsøst; Det skarnagtige Menniste! skulde hand og saa ublue-
lig indvælte sig paa mig!

Marine

I seer / jeg fand endnu ikke komme mig berester / og hvor-
dan jeg vender og snocer Sagen / saa gaar den dog ober min
Forsind / og jeg maa tabe Sands og Vid der ober; Thi hist
nok er det / aldrig kunde nogen tage Skadeligere mod en ange-
nem Eldende end hand tog / hand blev saa opløst ved Jer for-
bintlige Skribelse at hand gjorde mig Høitid / som jeg kun-
de været en Dronning / og derimod / da jeg kom iglen / saa
Tunde aldrig nogen ærlig Pige blive stammeligere udhuffed;

Jeg veed aldrig i Verden hvad der i det Dyvelsk har kundet
komme saa stor en Forandring affted.

Lucie

Der fand ikke have tilbraget sig noget / som vi har nodig af
bekymre os om / efter som der aldrig nogen Ting skal kunde bes-
trie Ham fra mit bedelige Siendskab; Hvi vil du da staa her og
opleede rogen anden hemmelig Marsage til hands ublue Forhold
end hands eget skarnagtige Gemyt? Den uleskfallige Seddel jeg
og skulde skrive ham til / hvor vil hand finde det allerringeste at
undskyldte sin uforstammenhed med?

Marine

Saa mand! Jeg fand finde at I har Ret / og at hands
Forbitrelse var bare Skielmsfycker; Jo / jo / vi er der an i
en Maade; Og endda skulde vi hore efter de mange søde Ord
som di Forberede Mandfolk kommer frem til os med / vi
skulde lade os overvinde af deres Suck og Taare / og lade dem
Stiæle os Hjerted af Livet med deres smigger og falske For-
pligeninger / ja / Skam fare efter os for Loffer vi er / og gid
Decker hadde alle Mandfolk.

Lucie

Ja! Ja! Lad ham kun see og giøre sig til af det Pudts hand
har spit mig / hand skal ikke lenge have det at glæde sig over /
og jeg skal blise Ham / at et Retskassen Hjerte snart fand lære
at staa foragt paa den som staaer Brag paa det.

Marine

I det Ringeste er det i alt dette en stor Løde for os / at vi
veed; Di har ingen Forbdeel at rose sig af; Marine Lugtede
nok Lunten / og vidste at holde sig strapen Aften da Domsrens
vilde giøre Pudseri / En anden skulde maastee under Egteskabs
Lofte ikke kundet staa Tristelsen imod / Men jeg: Ingen sning.

Lucie

Hvad du staaer her og snaeder en hoben Bisbasser! Imidlertid

ttid er jeg nu saa forbitret / at mit Sind ikke kand stille sig til
Noe / og hvis nogen Tid denne troløse Liebhaber af nogen sær-
deels Hændelse som jeg disvære aldrig kand vente eller haabe ;
Ehi Himlen er mig alt for ugunstig dertil / i Fald / siger jeg /
at min Vøfse nogen Tid skulde blive mig saa god / at hand
skulde komme tilbage og bede mig sit Liv til Forsoning / og fal-
de paa sine Knæ for at bede mig om Forladelse for den Sierning
hand har gjort mig i Dag ; Saa forbyder jeg dig / at legge des
mindste Ord till Bæste for ham / men tvært imod jeg vil at du
skal bevise mig din Trostid deri / at du stiller mig for Dyen
hvor grovelig hand har forstøret mig / og meere ; Derfor du
formærkede at jeg skulde være Færdig at falde til den Daarligh-
hed at blive i ringeste Raade bebæger ved hands Ord / saa lad
mig kiende dit Hjertelag til mig deri / at du af ald Magt staaer
mig bli min Forbittrelse imod Ham.

Marine

Frygt kuns ikke for det / jeg er nok saa Viser som J / i det
ringeste / og jeg vilde for blive Møe min Livs Tid for min stum-
pede Lympel skulde saae den mindste milde Miine af mig / og
kommer hand

Scen. 5.

Marine . Lucie . Albert

Albert

Gaa ind / min Daatter og bød min Sønns Hofmester kom-
me hid / jeg har loft til at tale med Ham engang / for at
vide / om hand ikke laud give mig Underretning om / hvad det
paa nogen Tid har fattedes min Acanius ; ; Haud taler vide-
re alleene.

Hvad Kummer og Frygt maa jeg ikke udstaae for den ubiitge

Stierning jeg har begaaed; Dette Barn / jeg har tilsaiget mig
ved min utidige Sierrighed / volber mig Sorg og Belymring
nok / og / naav jeg betragter / hvad Bore / jeg sikker i / saa
vilde jeg / at sligt var aldrig faldt mig i sinde; Snart maa jeg
beskygte / at mit Pudsferi skal blive opdaget / og jeg og mit
gaudste Huns drober geraade i Elenbighed og Foragt; Snart
har jeg anden hundredfold Frygt for denne Son / som jeg med
Omhyggelighed maa tage i Agt; Er jeg ude i Byen / og har
noget at bestille / saa Frygter jeg ved min Hiemkomst at nogen
skal møde mig med den Bedrovede Tidende: Seeder! Ved
I vel det? Har der nogen sagt jer det? Jer Son er kommen
till Skole / Hand har Brode Arm eller Been; Med et Ord;
Hvert Øyeblik hoor jeg vender eller snoer mig / saa har jeg Lu-
finde Belymringer at drages med.

Scen. 6.

Albert, Metaphrastes

Metaphr.

Mandatum tuum curo diligenter;

Albert

Dr. Magister / jeg vilde gjerne
Metaphrastes

Det Ord Magister kommer af Magis ter / det er ligesom
jeg vilde siye tre Sange saa stor.

Albert

Seer man vel / det vidste jeg Sandelig ikke før; Men lad
an saa være det gir intet til Sagen; Hor da Dr. Magister . . .
Me-

Metaphrastes

Naar bliv kun ved / bliv kun ved ;

Albert

Jeg har saa i siude / men I / bliv I kunns ide ved at falde
mig ind i min Tale; Hr. Magister / da / endnu eengang /
det er den Tredie; Jeg sørger for min Son / I veed / at jeg
har ham klar / og har steds opdraget Ham med stor Omhyg-
gелighed.

Metaphrastes

Det er sandt / Filio non potest præferri,
nisi Filius.

Albert

Magister! Naar bl Snacker sammen / saa tyckes mig nød
I kunde lade jeres Latin blibe uden for; Jeg vil gierne troe at
I er en stor Latinist / og en Grund-Lærd Mand / jeg forlader
mig paa deres Ord / som har sooret mig det til; Men kom nu
ide her frem / og udos ald jeres Lærdom i det / jeg har at snæde
med Jer; Staa ide og gjør jer til Petant / og brug mig her
saa mange Phraser og Haandgebærder / ligesom I skulde op at
Præde; Min Fader / endssiont hand-var en vittig Mand /
lod mig ide lære videre / end at forstaa lidt Latin / som jeg
har stæmt igien for mange Aar siden / saa det er Malabarist i
mine Øren / spær derfor jeres høyræbende Lærdom / og lamp
jeres Tale lidt efter mit sbage begreb ;

Metaphrastes

Ru Got!

Albert

At komme til min Son igien; Siftermaal bl Hand inted
hør: tale om / og I hbad Partl jeg foreslaar ham / saa vil det
eudda ide Klinge i hands Øren.

Metaphraestes

Maa see hand er ligedan findet / som Marri Tullii Broder /
om hvilkken samme Taler til Atticens / og som de Græcker kal-
der det / Atanaton.

Albert

See nu / Maagister fra nu og til ævlig Tid / holt dog op med
den Snack / Græcker / Elamiter / Calabrier og alle disse Folsk /
som I taler om / di og min Søn har jo stet intet at skifte
sammen.

Metaphraestes

Hu vel da ? Jeres Søn ?

Albert

Jeg fand icke vide / om hand har fatted nogen hemmelig
Kiærlighed ; Noget er der / hand Plager sig med / om jeg el-
lers seer det til / i gaar saae jeg ham / uden at hand blev mig
vahr i en Krog i Skoven / hvor ellers ingen kommer . . .

Metaphraestes

Uffides inde i Skoven / vil I sige / en Ustkrog / Latine
Iecessus , Virgilius siger mig : Est in Seces-
su locus . . .

Albert

Hvorledes fand denne Virgilius have sagt det ? Eftersom
det var paa en eenlig Sted i Skoven / hvor jeg er vis paa der
der icke nogen Levendes Siæl / uden vi Doe

Metaphraestes

Jeg næfner Virgilius her som en Classicus Autor / der
druger et Beqvemere Ord / end det I sagde / og icke som
den / der var Vidne til hvad I saae i gaar.

Albert

Og jeg / jeg siger Jer / jeg / at jeg har icke noget Beqvem-
me

mere Ord / nogen Autor / eller noget Vidnesbyrd nødvendig her /
I sand Ret vel troe mig paa min egen beretning.

Metaphraestes

Man bør dog udvalge Ord / som ere i brug / og som de
beste Auctores-bringer: Tu vivendo bonos, hidder
Det jo / scribendo seqvare Peritos

Albert

Menneske eller Diævel / vil du høre mig uden Klammer?

Metaphraestes

Det er Quinssiani Kardom

Albert

Old Fanden hadde din Svadsen!

Metaphraeste

Som siger derpaa meget smugt / om I hellers har Lust til
at høre det?

Albert

Jeg har Lust til at bære den Diævel der skal slaae din Nacke
i tu din Skabhal; O! Hvad klør Hænderne paa mig at gi
den Lymmel paa Klæften.

Metaphraestes

Min Herre / hvad fortæener I jer ober? Hvad forlanger
I af mig.

Albert

Naar jeg taler / saa vil jeg at man skal høre hvad jeg siger/
har jeg ikke sagt jer det ober tyde Gange.

Metaphraestes

Ah! Hiertens Gierne! Kommer det kun derpaa an / saa
skal I snart blibe fornøyet / Jeg tier alt.

Albert

Det glør I vel.

Metaphrastes

Jeg er færdig at høre Jer / naar I behager.

Albert

Det er Got;

Metaphrastes

Gid jeg maa Døe paa Stedet / om jeg mæler et Ord
meere.

Albert

Gud bevare jer derfra;

Metaphrastes

I skal ikke faae Ursag at Klage / jeg suader formegst / her
efter.

Albert

Lad saa være;

Metaphrastes

Tal / naar I løfter /

Albert

Jeg vil saa /

Metaphrastes

Jeg skal ikke falde Jer ind;

Albert

Det er nock sagt;

Metaphrastes

Jeg er nock saa nøye om mit Ord / som een igler.

Albert

Det vil jeg troe;

Metaphrastes

Jeg har lovet Jer / jeg skal ikke tale et Ord;

Al-

Albert

Det er nok.

Metaphrastes

Saa dette Øyeblik af vil jeg være Dum /

Albert

Meget vel /

Metaphrastes

Taf da! Lyfelig! Giv jeg Jer ikke nu Audiens / alt skal J
ikke Klage over at jeg id tier / jeg Luker ikke Munden op en
gang.

Albert

Den Skidm!

Meraphrastes

Men for alting gjør Ende derpaa med en Haff / jeg har alt
lenge ftaaet og hørt; Det er blifft at jeg og taler et Ord i
Lauget med.

Albert

Vil din forgiftige Lyimmel

Metaphrastes

Hvordan er det fat / vil J da at jeg skal ftaa og høre til
evig Tid? Lad os i det ringeste stiftes til at tale / hvis ikke
faa gaar jeg min Vey.

Albert

Min Laalmodighed er

Metaphrastes

Saa? Hbad har J videre at fige? Endnu blider der inted
af / per Jobem jeg fand ikke holde det ud længere.

Albert

Jeg har ikke faat et Ord

Me-

Ord

Her

Al-

Metaphraſte

Endnu? See hvilken forhærdet Sual! Kænd det endnu
ikke blibe derved?

Albert

Jeg maa blibe Spittergal

Metaphraſte

Nu igien? Det er en Pindſel! Lad mig da Tale lidt / jeg
beer jer derom; En Løſſe der ikke tal et Ord / underſteeder ſig
ikke fra en Værd Mand der tier.

Albert gaar bort

Jeg ſkal vel lære dig at holde Munden

Metaphraſtes

Der af kommer juſt det utrykkelige Ord en vis Philoſophus
har ſagt: Tal / at jeg kænd lære at kende Dig; Derfor / der-
ſom man vilde forbyde mig at tale / ſaa vilde jeg ligesaa gier-
ne lade af at være Menneſke / og omſkiſte mit Væſen til et
Befies / her ſaar jeg noget at bryde mit Hoved med i otte Da-
ge; Hvad kænd jeg lide lide Mundkaade Folk! Men hvad?
Derſom man ikke vil høre hvad de Lærde ſiger / ſaa maa man
jo ligesaa gierne vende op og ned paa alting; Saa at Gæſtin-
gerne opdøder Ræven / at de Samle gaar paa nye Iglen i Skole
hos Børn / at de ſinaa Lam giv ſig paa Jagt efter Ulven / Nat-
re ſkriver Love / Qvinder gaar i Strid: Wiſdæderen fordom-
mer Dommeren / og Skolmeſteren ſtryger Segl for Diſciplin;
Ja at den Enge foreſkriver Lægedom til den Friſke / den Frøgt-
agtige Hare Albert kommer ind og Ringer for hands Dre med
en Kloſte ſaa hand maa Sty. Hielp / hielp Bevalt.

Act.

Act. 3.

Scen. I.

Mascarille.

Et daarlige Anslag Voktes dog vel iblant / og man faar at
reede sig ud af en ond Handel saaledes som Land / Jeg har
af Uagtsomed ladet Munden løbe for fast / og det beste Middell
jeg har vidst at gribe til i en Hast / var at blive ved i den Tone
jeg havde begyndt / og paa staaende Gud sigе vor Sammel
Saarndnisse den gandske Handtering! Sønnen er jeg mest han-
ge for / Hand er ikke at Sklemte med / og faar hand at vide
hvad jeg har sagt / saa vil mine Sidebeen faae en Ulykke; Men/
imidlertid tør der vel endda komme noget got ud af mit Bedra-
gerie sørend hand bliver bragt i Harnisk; De gamle Land blive
eens med hinanden om Kløbet / og det er det / der alt Arbeides
paa / jeg faar derfor hen at tale med den anden paa dennes
Begne.

Scen. 2.

Mascarille, Albert

Albert

Hvem Bander?

Mascarille.

Got Gold;

Albert

Ho / ho / hvad got har du at Fortælle mig / Mascarille?

Ma-

Mascarille.

Jeg kommer / Min Herre / for at hilse jer en god Dag . .

Albert

Gandelig! Du glør dig alt for stor Uvenlighed; See der!
jeg hilser dig en god Dag igien (:Hand gaar bort:)

Mascarille.

Det var hastig bestilt; Hvilken Bot Karl er end den
(:Hand banker:)

Albert

Nu igien?

Mascarille.

J har ikke hørt mig endnu min Herre;

Albert

Ønsted du mig ikke en god Dag

Mascarille.

Jo!

Albert

Nu vel / god Dag igien / siger jeg dig (:Hand gaar Mafscarille
holder Ham:)

Mascarille.

Ja; Men jeg kommer igien for at hilse jer fra Sr. Polidoro

Albert

Ah! Det er en anden Sag; Din Herre har beed dig hilse
mig?

Mascarille.

Ja;

Albert

Jeg er Ham høytlig forbunden / gaa og sig at jeg Ønster
Ham ald Fornøjelse (:Hand gaar:)

Ma-

Mascarille.

Den Mand er stor Hadere af Ceremonie (: Hand banker:)
jeg har icke faat sagt jer mit Erinde endnu / hand vilde gierne
bede jer om een Ting.

Albert

Jeg er Handslydmøge Tierner / hand har at befale
Mascarille.

Vi dog og tillad mig at jeg siger Jer det med et par Ord ;
hand onkede gierne at tale med Jer et Øjeblik om en vigtig
Sag / og kommer derfor nu strax.

Albert

Åh ! Hvad er det for en Vigtig Sag / hand vil tale med
mig om ?

Mascarille.

En hemmelig Handel / siger jeg Jer / som hand i dette
Øjeblik er kommen under Vær med / og / som muligt er jer
degge to høyt anliggende / Nu ved I mit Erinde

Scen. 3.

Albert

Det Skælsver og Døber alt det der paa mig er ! Thi bl har
jo aldrig haft noget at slifte med hinanden ; Der maa
være Ulver i Mosen ; Og det er uden Tøvl den Hemmelig
Handel jeg Frygter for ; Jeg har af Siertighed begaaet et u-
billigt Strede / og nu fryger jeg aldrig den Spot af mig ;
Sagen maa være opdaget ; Hvad land dog Sandhed ilde
følges ret længe / og hvad havde jeg gjort vel / at jeg havde
ladt min Frygt Raabe / som sneese Gange har skield mig at
jeg skulde erstatte & oildorus de Midler / som ham med Rette
Uthørte / og saaledes forekomme den Jare jeg stield i / saa at al-
ting

Klug kunde sæfnes i Mindelighed; Men besværre! Nu er det
alt for sild; Disse Midler jeg har med Svig tilbendt mig/ vil
noe herud/ saa det halve af mit eget Kommer til at følge
med.

Scen. 4.

Albert, Polidorus

Polidorus

Er gaaet mig hen saaledes at Gifte sig tilsammen i Dots
maal/ og lated Menniste veed det ringeste deraf! Skulde
den Handel kunde falde vel ud! Jeg veed aldrig hvad her vil
blive af/ og jeg Frygter inderlig for Faderen/ som er en be-
midlet Mand/ og noe vil tage sig det Lemmelig nær/ som
haud og har Bøye til; Men der seer jeg ham alleene;

Albert

Sapperment! Der kommer Polidorus!

Polidorus

Jeg blues ved at komme for hands Dyen.

Albert

Jeg kand ikke Gyltte en Tod af Ungest

Polidorus

Hvoledes skal jeg best forebringe Ham det?

Albert

Hvad kand jeg sige Ham?

Polidorus

Dand er gandske oprørt i sindet

Albert

Dand skifter Farve/

Po

Polidorns

er det
ig/ vil
følge
Min Hr. Albert / jeg fand mærke af Jeres Misnoiede
Behærdet / at I alt veed mit Erinde

Albert

Ja / alt for det /

Polidorus

I maa vel blide Forundvæd derved / jeg havde aldrig kundet
forefille mig / at det skulde hænge saaledes sammen / som jeg
har fornummet.

Albert

Jeg maa seld Blues og stamme mig derved

Polidorus

Dels
skulde
her vil
en be
/ som
Jeg finder at det er en Eastelig Udsærd / og jeg fand ingen
Maade undskyldte den skyldige

Albert

De groveste Syndere fand dog faae Forlæbelse

Polidorus

Ja! Vær saa god og Betænk det;

Albert

Man maa dog handle Christeligen

Polidorus

Der er Inted vissere

Albert

Om Forlæbelse min Hiertens Hr. Polidorus

Polidorus

Uh! Det er mig / som har Aarsag til at bede jer derom.

Albert

Jeg salder paa mine Knæ for at bede jer derom.

Polidorus

Det tilkommer mig snarere at giøre det end jer.

Albert

Forbarne jer over mig i denne min Bedrøvelse

Polidorus

Det er min Skyldighed at falde til Jøye i denne tilfælde

Albert

Mit Herte Bløder i mit Liv over jeres store Godhed

Polidorus

Jgior mig Skamsfuld med jeres Dbmyghed.

Albert

Jeg beder om Forlæbelse / endnu cengang

Polidorus

O! Jeg maa bede Jer tusinde Gange om Forlæbelse

Albert

Det gior mig inderlig Ont / at sligt skal være steed

Polidorus

Ja / jeg kand fige / det har og gaaed mig meget nær til Herte.

Albert

Maa jeg bede Jer / at det icke kommer noget Menniske for
Øren.

Polidorus

Ach min Hr. Albert / der er ingen Ting jeg heller Ønsker

Albert

Spare dog min Ære /

Polidorus

Det er det jeg ogsaa gierne vil

Al.

Albert

Hvad Vidterne angaar / som skal ud / saa maa I selv søv
dre / som I løse.

Polidorus

Jeg forlanger ikke af jeres Vidster / uden hvad I selv beha
ger; Det overlader jeg alveles til Jer selv / og jeg vil gjerne
bære tilfreds / naar jeg seer at I er ligesaa.

Albert

Hvilken Velsigned Mand er dog haand! Og hvem skal be
vanted saa stor en Godhed!

Polidorus

Det er Jeres Godhed jeg maa forundre mig over / siden det
er gaaet saa galt til

Albert

Sid det maa gaae jer ubindelig vel.

Polidorus

Og gld det gaar jer aldrig ilde

Albert

Lad os tage hinanden i Gavn som Brødre

Polidorus

Jeg gior det med Hiertens Fornøjelse / og Glæder mig in
derlig / at vi er bleven saa Ledelig Fortened.

Albert

Jeg takker Himmelen derfor af Hiertid

Polidorus

Jeg kand ikke nægte det / jeg Brygtede for jeres Fortrybelse /
og siden Somfene Lucis saaledes var bragt i Fald ved min
Son / jeg Betragtede hvilken mægtig og formnende Mand I
er

Al.

Al.

Albert

Hvad? Hvad er det I taler om Falb og om min Daatter
Lucie?

Polidorus

Lad det nu blibe ved det / det er / og lad os ikke føre nogen
nyttig snak derover; Jeg vil gierne tilstaa / at min Søu
har stor Skyld / og / om det kand siile Jer til Freds / saa vil
jeg siger hand haver skylden alleene; at Jeres Datter var alt
for Dydig til at Feyle saaledes imod Erbarhed / dersom ikke
en forbandet Kuplere havde vært / som paa Eliens Wiis har
forsørt Hændes uskyldighed / Men / eftersom det er nu giort
Sierning / og Sagen ved Jeres priselige Sagtmødighed er
bragt til et Dnskelig Forlig imellem os / saa lad os ikke Raage
op igien / men heller være betændt paa at oprette Sagen ved
en Høytidelighed / som forbinder os endau nærmere tilsam-
men.

Albert for sig selv

Himmel og Jord! Hvor har jeg taget Fejl / og hvad er
det Hand siger mig! Jeg falder her af een Forvirrelse i en an-
den lige saa stor / og jeg beed ikke i denne Forbauselse hvad jeg
skal svare; Måler jeg et eniste Ord / Taa Frygter jeg at fortale
mig.

Polidorus

Hvad pønser I paa Er. Albert?

Albert

Ingen Ting; Jer blev: Lad os sette vor Samtale op til
ret nu / jeg fandt mig ilde i en Hast og maa forlade jer.

Scen. 5.

Polidorus

Jeg Gletter omtrent hands Tanker / dette er det uden Tvivl
der ligger Ham paa Hjertet: Omvendt sient Farnustens
til

sagde Ham at finde sig i Sagen / saa rano Hans oog i se
albeetles sberbinde sin Fortrydelse ; Den Spot ham er be-
derfareet rinder Ham alt igien i Tande / og hand forlod mig
saa Pindslig at jeg icke skulde blibe Hands Sinds Urolig-
hed Vahr ; Hands Fortræd gaae mig Barhaftig til Hierte /
men Tiden faar at slide den / den Sorg / man vil tvinge /
bliver mangen Gang derover des hæftigere ; See ! Der har
vi den bækre Herremand der har skaffed os ald den Uroe paa
Halsen.

Scen. 6.

Polidorus, Valerius

Polidorus

Har vi Jer der God Karl / som med jeres bækre Tæbnek
hved saaledes hver Time at forstyrre en gammel
Faders Høe og Sinds Fornøvelse. I skal ingen Dag lade
gaa Forbi / I jo finder paa noget Nytt / saa vi aldrig skal saae
andet at høre eller spørge end det samme.

Valerius

Hvad Befiller jeg da / som er saa Lastvardigt / og hvor-
med har jeg kundet fortiene min Faders Bredde ?

Polidorus

Jo ! Jeg er et Vanstelig Gemy ; og en ubefindig Mand /
der gaar saa hen og Beskylder saa Fornuftigt og skideligt et
Barn / Hand lever jo som en Helgen / der ligger hjemme i sit
Huus i Bonner fra Morgnen og til Aften ; Vil nogen sige /
at hand forbender Naturens Orden / og gjør Naten til Dag /
vi lober Ham skammelig paa ! At hand i Sneese tilfælde
hverden har tænkt paa Fader / Slegt eller Venner / O ! Vi
gier

glør ham for Stræffeligg Uætt! At hand paa Trist God nveliger
har i Hemmelighed ladt sig Die til Alberti Datter / uden at
betænke hvad størk et Oprør der vil følge efter / Ah! man
tager ham for en anden! Det Stacks uskyldige Barn veed
ikke engang hvad det er / jeg vil sige / Ha! Din Lumpenhund/
som Himmelen har sendt mig i sin Brede / Skal du da altid løbe
diue egne Galne Veye? Og skal jeg dog ikke see dig Klog en
gang før jeg gaar i Jorden.

Valerius alleene og i dybe Tancker.

Hvor kand dette være kommet fra? Hvordan jeg vender
eller Snør mig / saa kand jeg ikke salde paa nogen anden end
Mascarille / og jeg veed nock / hand er ikke den / der skal tilstaa
mig Sandheden / men jeg maa gaa med Suedighed til
Værks / og tvinge min Brede lit.

Scen. 7.

Mascarille, Valerius

Valerius

Mascarille / nu kom jeg fra min Fader / hand veed vor
heele Handel.

Mascarille

Hand veed Pocker heller?

Valerius

Jo!

Mascarille

Hvor i ald Verden har hand faat det at vide?

Va-

Valerius

Jeg veed ikke hvem jeg skal Glette paa / men imidlertid er det løbet saa vel af / at jeg har største Narlag / at være vel tilfreds dermed / hand har ikke sagt mig et ondt Ord / undskylder hvert imod min Forseelse / og bifalder min Ekstas / og jeg vilde / at jeg vidste hvem der har været god for at bringe ham i saa god en Lune / jeg kand aldrig sige dig / hvor fornøyet jeg er derover.

Mascarille

Og hvad vilde I vel sige / om det var mig / som har bragt jer den Løkke til Deje.

Valerius

Jo vist! Du skal vel vilde mig noget ind;

Mascarille.

Jeg siger Jer at det er mig / mig / mig er det / der har bragt det saa vel ind for jer / og jer Gader skal selv tilstaa det samme.

Valerius

Men sig mig dog / ret Alvor?

Mascarille

Jo! Sid jeg saer gid Fanden
gid jeg maa hoppe fra jeres Fodder / som en Skoptusse / er det ikke Alvor / og den bare Sandhed / jeg siger jer.

Valerius trækker sin Kaarde

Saa gid det samme maa overgaa mig / om du ikke paa staaende Fod skal faae umagen betalt.

Mascarille

A A! Herre hvad er dette? Ingen Bevatt!

Valerius

Er det den Trost du havde sooren mig til? Havde jeg ikke

nu forstilt mig / saa hadde du aldrig i Ewighed tilstaaet det
Puds / som jeg vel kunde tænke du hadde vært Mester for at
spille mig / din Forrader / som med din Forraistige Sladder-
agtige Tunge har sært mig min Faders Forbittrelse ober Ho-
vedet / der gjør mig Total Ulykkelig ; Nu skal du og uden vi-
dere Snack døe her for mine Fodder.

Mascarille

Jh! Jh! Holt dog inde; Jeg er icke bereed / for at gaa til
min Død; Og jeg beer jer dog for alting / at I vil bie og see
hvad Udsald det faar; Jeg har haft mine Vigtig- Marsager /
hvorfor jeg har Aabenbarer dette Siftermaal / som J selv nep-
pelig kunde holde lenger Dult / og I skal see det skal falde saa
vel ud / at I skal fortryde den Forbittrelse / I er nu i / hvor-
for vil I være Vreed / naar jeg kand mage det saa at I skal
blive sufskommen Løskelig / og slippe fra den Tvang / som I
nu er i?

Valerius

Og om ald denne Snack bliver kun til Vind og Væir ?

Mascarille

Saa er J endda altid i Stand at kand gjøre af med mig
men imidlertid / mine Anslag kand Løses / Himten sørger
vel for sine / og naar I da bliver Fornøied til Slutning saa
skal I taake mig got for den Forstand jeg har vist at bruge for
at hielpe Jer.

Valerius

Nu! Vi vil see til; Men

Mascarille

Hyst / der kommer Faderen

Scen.

Scen. 8.

Valerius, Albert Mascariile

Albert

So meer jeg kommer til mig selv igien / so meere gaar mig denne synderlige Discurs i Hovedet; Thi min Datter giv sin høieste Saligheds Ved paa / at det er bare Sladder og taler derom paa en Waade som betager mig ald Mistandte / Ha / Ha / Monsieur / er det Jer / der er saa Dumdriftig / at I saaledes tør Spille Bads med min Reputation / og digte mig denne liberlige Historie ?

Mascariile

Er. Albert / tag Louen ikke saa høyt / og vær lidt meere Beleben imod jer Svigersøn

Albert

Min Svigersøn / Hu-svot ? Du seer ikke allig ud dertil at have sat dette Arbejd i Værk / og vært første Mester for dette Paafuud.

Mascariile.

Jeg seer ingen Ting hvorfor I kand blive saa Biffen

Albert

Slig mig engang / synes dig da / det er vel gjort / saaledes at bestemme min Datter / og bringe mit gandske Huus i Forhaanelse ?

Mascariile.

Her staar hand færdig at gjøre Sagen god igien / ligesom I vil forlange.

Albert

Hvad skulde jeg forlange andet / end hand vilde blive ved Sandhed ? Dersom hand havde Lænke til min Datter saa

Var det Unfsændigt at hand beglærte Hænde af Hændes Fæ-
der / og icke fandt paa faadan en flammelig Opdigt fom er
hænde til flørffe Forkleinelse

Mascarille

Hvad? Er da jeres Datter icke hemmelig Bled til min
Herre?

Albert

Nej Hun er icke / din Løgnhals / og flal heller aldrig blive
det.

Mascarille

Kun fagt / Kun fagt; Og om det er fandt fom jeg figer / vil
I da vel og gi Jeres Minde deri?

Albert

Og du / hvis det er fikkert / at der er intet om / vil du da vel
og lade flaat Virne og Been i tu paa dig?

Valerius

Min Herre / man fand let vilfe jøv at hand taler Sand-
hed;

Albert

Got! Der har vi den anden; Som Herren er faa følger
ham Ebenne; I er begge Loe toe ubluc Løgnere!

Mascarille

Paa min Ere / er det fom jeg figer

Valerius

Hvad Nytte flulde vi have af at vilde Ier faadant ind

Albert

De forflaat fig flammen fom Lybe til Løvs

Mascarille

Lad os da komme til Bedviis / og icke trættes lenger / Lad
jeres Datter ud og lad Hænde tale

Albert

Og / om Hun gjør jeres Ord til Løgn / hvad da?

Mascarille.

Jeg forsikrer Jer til Hun gjør det ikke / lov kuns at J vil
gi jeres Minde til det / de forlanger / og jeg vil vilkaare min
Hals paa / at hun skal bekiende den heele Sag med Handes
egen Mund.

Albert

Det maa bl engang fornemme

Mascarille til Valerius

See nu til om alting ikke skal gaabel

Albert

Hola min Datter / et Ord!

Valerius

Jeg er bange at

Mascarille

Frygt kuns inted.

Scen. 9.

Valerius , Albert , Mascarille , Lucie

Mascarille

Er. Albert / Jer vel saa god og tier stille. Nu Madame/
altid følger sig efter jeres Dnsle / jeres Fader er under-
retted om jeres Elskov / hånd overlader jer Jeres Egtefælle/
og Stadfæstet jeres Forbindelse / saa fremt J kuns vil lade
ald unøttig. Frygt fare / og med et eenigste Ord sande vores
Tale.

Lucie

Hvad er det / denne Tripostige Lømmel / kommer her og vil sige os?

Mascarille

Got; Der sid jeg alt en Vacker Urtel;

Lucie

Maatte man vel spørge / Monsieur / hvad det er for et smugt Indfald / I har faat / at føre den artige Snack om Byen i Dag / som man her

Valerius

Jeg beer om Fortællelse / søde Engel / en Tienner har talt og Røbed vores Systermaal mig uafvidende

Lucie

Vores Systermaal?

Valerius

Alting er kundbar / min smukke Lucie / og det er forgiæves at dølge det længere

Lucie

Hvad? Jeg skulde haft det saa hæftigt for jer / at jeg skulde saged jer til min Mand?

Valerius

Det er en Løke / som tusinde Mennisker burde Misunde mig / men jeg henregner denne min Løke mindre til Jeres hæftige Klærlighed end til jeres fromme Gemt; Jeg veed nok I har Aarsag at fortørnes / at det var en Hemmelighed som I vilde vide dult / jeg har ogsaa tvungen min Klærlighed i mange Maader / paa det jeg icke skulde overtræde jeres Allvorslige forbud / Men

Mascarille

Nu vel / ja! Det er mig / som har sagt det / det er vel en stor Hepe.

Lu-

Lucie

Har man i Verden seet en Skarnagtighed som denne! J
før vedstaa sigt i mine Øyen? Og meener at vinde mig ved
dette Artige Paafund? Sand- lig det er en artig Liebhaber /
som vil antaste min Ære for at vinde mit Hjerter / og indbilde
sig / at min Fader skulde lade sig indtage af dette taabelige
Eventyr og gi mig hen til et Menneske / som saa ubluelig bestam-
mer mig; men jeg siger jer herved / at hvis min Fader og al-
det / som til er / ja mit eget Hjerter vilde formaa mig til at
Ægte jer / saa vilde jeg af ald min Kraft staa derimod / ja før
miste mit Liv / før jeg vilde sælge mig bort til den der har
meent at vinde mig paa saa Libertlig en Maade; Gon nu med
det / og forskære jer til / at / om det anstod mit Rion at ud-
lade sig paa anden Maade / saa skulde jeg vel vilde at lære jer
hvad det er at angribe Foll paa saa Empfindlig en Maade.

Valerius

Nu er det ude; Hun lar sig aldrig stille tilfreds meere

Mascarille

Lad mig tale med Hænde. Min Hjerter Madame / hvor
till ald Verden nøtter nu alle disse Krumspring? Hvad tanke
har I dermed? Og hvi Fanden vil I staa i Jer eget Lys? Der-
som jer Fader var Gienfridig / det var en anden Sag; Men
hand er glerne tilfreds med alting naar I kun vil sige det reent
ud / som det er; I er maakee lidt skamfuld ved at tilstaa
jeres Skrobeltighed / m. n. / om I har nu vært lit for fri /
saa kand jo et Veligt Ægteskab giøre alting gort igjen / og i
hvad man vil sige derom / saa er det jo dog ide saa stor en u-
løde / som at staa en Mand ihiet; Man veed jo vel at Klod
og Blod er skrob. lig iblant / og at et Fruentimmer er hverken
Stod eller Steen / I har ide vært den forsie / I bliver heller
ide den sidste.

Lucie

Hvordan er det fat? Kænd I da faa og anhøre ald denne
uforflammenhed uden at Mæle det mindste Ord

Albert

Hvad vil du at jeg skal sige? Jeg er færdig at tage baade
Næse og Mund over dette Spil

Mascarille

Madame / jeg svær jer til / at dersom I havde været Klog/
saa burde I alt have sagt alting / som det er.

Lucie

Hvad skulde jeg da have sagt?

Mascarille

Hvad I skulde have sagt? Det som er Passeret imellem
min Herre og Jer / et artig Spørsmaal!

Lucie

Og hvad er der Passeret imellem din Herre og mig / din
uforflammede Tølpes!

Mascarille

I burde vel vide lit bedre Efterretning berom / end jeg / og
jeg skulde troe / I havde alt for angenem en Nat i Nat til
at I saa hastig skulde glemme den

Lucie

Nej min Fader / det er alt for meget at fordsøye af en ublue
Tjennere (: Hun gir ham paa Skæften;)

Scen. 10.

Vallerius, Mascarille, Albert

Mascarille

Jeg tvæer / Hun gab mig et Ørfigen

Al-

Albert

Paa dig Vaek din Hunsbot / Det hun glorde / det prisser
jeg Hænde for.

Mascarille

Dg alt dette uagted / saa gid jeg maa saa saa mange De-
faen / som her er Piger i Byen der Passerer for det de ikke er
om jeg har sagt andet end det der er sikkert og vist.

Albert

Dg alt dette uagted / saa gid jeg maa tabe min Næve for
jeg gaar her af Stedet / der som du bliver ved i din Haardnæve
de Dumdriffighed / skal

Mascarille.

Skal jeg føre jer toe Vidner hid / der kand sande med mig.

Albert

Skal jeg føre toe af mine Sold hid / der kand Børste dine
Lænder.

Mascarille,

Deres Ord skal gjøre mine troværdige

Albert

Deres Arme skal gjøre det mine ikke formaar

Mascarille.

Jeg siger Jer / at Lucie taler kun saaledes af Blufærdig-
hed.

Albert

Jeg siger dig at jeg taler her saaledes af ramme Alvor.

Mascarille,

Kiender I vel Ormin / som leber af at Kuple Sold tilsam-
men.

Albert

Kiender du vel Grimpant som leber af at Hænge Sold op.

Mascarille

Dg Mester Simon den Konstige Stræder

Albert

Dg den Muntrede Galge uden for Vester-Port

Mascarille

De toe var overværende ved Elstermaalet

Albert

De toe skal giøre Haas paa dig.

Mascarille

De toe var overværende da de gaa hinanden deres Troe.

Albert

De toe skal hævne mig paa dig for alle dine Skielmsstycker.

Mascarille.

Dg disse mine Øyen saae at de gaa hinanden Haand

Albert

Dg disse mine Øyen skal see dig hænge ved dine Been

Mascarille

Til et Tegne / saa havde Lucie endda et Hovedtafte over
Øynene

Albert

Til et Tegne saa skal du først saa et Mærke i din Pande.

Mascarille

Hvilkæn en Haardnaaked gammel Mand!

Albert

Hvilkæn en trodsig Skielm! Saa din Bey / og taaf mig
Alder / som hindrer mig / at hævne paa Steden den Affront
du gjør mig / jeg skal derfor nock alligevel vide at finde dig /
sæde mig kun.

Scen.

Scen. XI.

Valerius, Mascarille

Valerius

Paa! Hvor bliver nu det ypperlige udsald af som du lobte mig?

Mascarille.

Jeg forstaaer paa en Tøddel nær hvad I vil sige; Altting Døbner sig til min Ulykke; Hvilden side jeg vender mig til / saa seer jeg Rag og Salge for Dønnene; For derfor at komme ud fra ald denne store Viderværdighed / saa vil jeg gaa hen og styrte mig ned af en Klippe paa min Hals om jeg hellers i min Fortvivlelse fandt en som er høy nok; Far vel min Herre /

Valerius

Ney / Ney / tænck kun ikke paa at undløbe mig / vil du Døe / saae Døe / at jeg seer derpaa.

Mascarille

Jeg fandt aldtig Døe naar nogen seer paa mig / og det var kun at sinde mit Endeligt.

Valerius

Kom med / Kom med / go Skielm / jeg skal snart fly dig anden Gred at Griine af.

Mascarille

Udsvalige Mascarille / hvad Ulykke fører du dig ikke seld paa Halsen i Dag for andres Synders Skyld.

Act. 4.

Scen. I.

Ascanius, Frosine

Frosine

Vist noå er det / det er en Fortredelig Handel
Ascanius

Ja / min hierte Frosine ! Min Ulycke er for Døren : Et
den det alt er kommen saa vit / saa bliver det icke der ved / Lucie
og Valerius er begge toe Forhaused / og begriber icke den
Rette sammenhang / men de skal vel legge sig efter at saae
sandheden at blide / og saa er det Reent ude med mig ; Thi lad
være Libertt veed hvad Bestaaffenhed det har med mig / eller og
hand er Bedragen selv saabel som mange andre ; Om det han-
der sig en Dag / at min Eliebne kommer for Lyset / og Mid-
lerne derover gaar Ham af Pungen / døm da selv hvad Nar-
sag hand har at tilde min Nærverelse / naar Pengene er Fløy-
ten / saa saar hand's Kiærlighed snart en Ende / og jeg saar
Eob at gaa den Vey jeg er kommen fra ; Og i hvad hierte Va-
lerius fand end have saat til mig ved mit Bedrageri / skulde
hand vel vilde Vegte et Barn / som hverken har Midler / Ven-
ner eller noget tilstød i Verden ?

Frosine

Jeg finder i har største Ret i alt det I siger / men dette bur-
de I betænki tilforn / havde I da icke samme Forhaud / som
I har nu ? Det kunde I vel vide uden Sandens Konstler fra
den første Tild I fik Anslag paa Ham / at det vilde saa gaa
till

til sidst; Og fra det første Øyeblik jeg fik Sagen at vide / saa kunde jeg vel skionne at det ikke vilde falde meget bedre ud.

Afcanius

Hvad er her da for mig at bestille? Jeg er saa forbløret af mit Sind; Sæt jer i mit Sted / og sig mig hvad jeg skal gøre.

Frosine

Jeres Fortræd gaar mig inderlig til Hierte / og jeg vilde gjerne gjøre min yderste Blid for at hjælpe jer til Rette igjen / Men hvad kand jeg vel anfange? Jeg seer ingen udveye i Verden / at saae Sagen drevet efter jeres Ønske.

Afcanius

Er der da ingen Raad for mig saa maa jeg saa got gaae hen at Doe

Frosine

Ha! Det kand I altid saae bestilt; Døden er et Middell man kand gribbe til / naar mand vil / og man ber allerstidst falde til det.

Afcanius

Ney / ney Frosine / Dersom I ikke bli staa mig bi med jeres gode Raad i denne Viderbærdighed / saa maa jeg gandske hense falde til Fortvivlelse

Frosine

Veed I hvad jeg tænker paa? Jeg maa gaa hen at tale med den men see der kommer Erasles / som kand forstyrre os / vi kand gjøre aftale herom paa Veyen; lad os kun gaae.

Scen

Scen. 2.

Erafte , Torsten

Erafte

Endnu Ufoilsning?

Torsten,

Aldrig blev nogen Værlig Karl mindre hørt; Jeg havde neppe faat sagt / at I begjærte at Tale med Hænde et Øveblid / før Hun svarte mig paa sin Spanst; Gaa / påk dig fra mit Nafn / jeg agter dig og ham lige meget; Slig ham kun / hand Pand gaa den Vey / hand er kommen fra / og derpaa vente hun mig Ryggen og gik fort / og Marine ligedan / slog paa Næften af mig / og hilste mig med et: Paa Døren Elvngel; der stod jeg som Fattig Peer Eriksen / saa vi begge toe har ikke meget at lade hinanden høre.

Erafte

Det Troeløse Menniste! Skulde hun saa Haanlig afbiise en Liebhaber / der vender om til Hænde iglen / i hvor stor Narsag hand har til Fortrydelse; Hvad? Skulde min Kiærlige Fortrydelse / der har saa Rilmelig stin at grunde sig paa / ikke være den ringeste Undskyldning værd? Og vilde hun vel vente at jeg skulde være uemfintlig ved en Medveileres Løkke? En anden skulde vel ikke have gjort mig det efter; Har Hun vel gjort den ringeste Væb for mig / har jeg ikke i en Tid / da alle Mennister endnu ikke vidste hvad de skulde domme derom / endda fattede gode Tanker om Hændes Værlighed / søgt at undskyldte mig? Og hun i alt dette skal endda saa lidet skeane paa min Oprigtige Kiærlighed! Ikke gibe mig den ringeste Forsikring / eller Bevill at beegne en Alval med? Men tvært imod lade mig stikke i min Tvoil / afbiise mine Bud / mine Breve / mit Røds; Ha! der maa kun være lit Kiærlighed i dit

det Hjerter / der fand udrybde en Plebhaver for saa ringe en
Feyls Skyld / og jeg lær her af ret at Kiende hvad Hiertelag
hun har haft til mig / og hvad Priis jeg fandt sette paa den
Hoytid hun tilforn har beviist mig / Nej / jeg vil icke lenger
blibe i de Vaand som jeg har saa liden Aarsag at Rose mig af /
og efterfom man tager sig det saa Raaldfindig an / at conservere
sig Guld / saa fandt jeg gjøre ligesaa

Torsten

Det samme har jeg i sinde; Lad os kun være Vred / og
tegne Vores Kiærlighed paa Bretteb blant Vores forbigangne
Synder; Man skal lære di got Guld lit at Leve / og lade see /
vi har Hierted paa det rette Sted; Hvem der fordoer For-
agt fortienner at Foragtes; Derfom vi havde Forstand til at
sette Priis paa os selv / saa skulde Fruentimmerne icke tage
Tonen saa høyt; Vi maa Læse vor egen Laabelighed derfor at
di er saa Høyherted; Jeg vil være alle mine Dage en Dofmer /
skulde di icke see dem Glys os om Halsen meer end di vel skot-
ted om / derfom endel Mandfolk icke selv forarbejde dem
med den megen Hoytid / di gjør af dem daglig Dags / i den
fordorpane Tid vi nu omstunder Leve i.

Erafte

Jeg fandt sige / at ingen Ting er mig saa ufordøvelig som
Foragt / og for at betale Hende med samme Myndt saa har jeg
i Sinde at indlade mig i en nye Elskob

Torsten

Dg jeg vil aldrig blibe meer af nogen Rone at sige / og jeg
vil troe / I gjorde vel / om I gjorde ligesaa; Thi / seer I
vel / Fruentimmer er / som man siger / et slags Dyr som
man Vanstelig fandt blibe Klog paa / og som af Naturen er
meget tilbøyelige til Ondt / og ligesom et Dyr er altid et Dyr /
og bliver aldrig andet en et Dyr om det levede Tusinde Aar /
saa er det og uden imodsigelse at Fruentimmer er altid Fruen-
timmer / og bliver aldrig andet end Fruentimmer / saa lenge
Ver-

Verden slaar; Der af kommer det at en vis Bræder har sagt/
 at deres Hoved er ligesom en Sandbæde af Flye-Sand; Thi;
 vil I forstaa mig vel; Denne Raisonnement er ten af de
 Kraftigste i Land saa at høre jer Livs Tid. Elgesom Hovedet
 er som Anførere for Legemet / og Legemet uden Anfører er
 dærrer end et Dæst / dersom Anføreren stemmer ikke b. l. ober-
 eens med Hovedet / og alting ikke indrettes efter sin visse Af-
 pasning / saa mærker man at der følger saa en vis uorden
 efter / det grobe Parti vil da vinde Oberhaand ober det sande
 fellige / og man Mærker at det ene træcker imod Bisob / det an-
 det imod Hursø / det eene forlanger Blot / det andet Haardt /
 med et Ord / alting løber hen i Laaget / for at vilse at her i
 Verden / som man har fortoldet det / er Fruentimmereds
 Hoved ligesom en Væirhane oven paa Saulen af et Huus /
 som Drejer sig nu efter en Vind / nu efter en anden; Derfor
 har Guiten Aristoteles saa ofte lignet det ved et Hab / hvoraf
 det og kommer / at man siger / der er ingen Ting i Verden
 saa ustadig som Havet / saa at for Exempels Skyld / thi af
 Exempler lær man tydelig at begribe en Sag / og vi lærde
 Gold holder langt meere af et Exempel end af en Signelse;
 for Exempels Skold da min Herre om I behager / ligesom man
 seer at Haved / naar det bruuser og kommer i Oprør / Vinder
 ne Blæser og Stormer / Bølgerne / som slaer tilsammen /
 Svauser og Skummer / og Skibet imod Styremænds
 Vilde / springer snart neer i Rialderhalsen / snart op paa
 Høstanget; Ligeseedes naar et Fruentimmer faar Griske i
 Hovedet / saa seer man en Storm paa Skikelse som en Vir-
 velvind / der vil igiennem med visse Ting-
 fier / og da entstaar en vis Vind /
 som med visse Floder
 naar med et Ord / Fruentimmer er ikke
 en Pibe-Toback værd

Erafte

Det er Klogelig talt /

Tor

Torsten

Klogt nok maa I troe; Men jeg seer dem kommer her forbi/
Hold jer strax i det mindste

Erafte

Kier dig kun ad nichts

Torsten

Jeg er dog bange Hændes Udsyn bebrager jer paa nye

Scen. 3.

Erafte, Lucie, Marine, Torsten

Marine

Jeg seer Ham endnu / men lad jer ikke Besnæke

Lucie

See mig kuns ikke saa strolkelig an

Marine

Hand kommer os i møde;

Erafte

Hey / Hey / min Kiære Jomfrue / bild jer kuns ikke ind at
jeg kommer for at tale om Kiærlighed til Jer; Den er alt forbi/
jeg vil overvinde mig selv / siden jeg mærker hvor dit jeres God-
hed for mig har stragt sig; Den umaadelige Bredde I har kast
paa mig for ingen Ting har aabnet mig Dørene at see jeres
Kaalbsindighed; Jeg saar at lade jer see / et Dietstassen Gemyt
ingen Foragt lider / jeg vil gierne tilstaa jer at jeg gandske har
båret indtagen af jeres Elskønhed / og at jeg hafde forlast
Scepter og Erone for at blibe jer vægtig / ja jeg vil tilstaa at
jeg

Tor

Jeg maaskee endnu har Nøye ved at vdris: jeres Hufoimmelse
af mit Hierte / og at den ne Cuur vil komme mig Dyr at saaa/
jeg tøller og om at jeg skal kunde falde paa at elste noget Men-
nisse i Verden efter jer; Men det maa nu ikke hielpe / eftersom
I kaster Had paa den / der saa tit har ydmyget sig for Jer / saa
er det og den sidste Gang jeg skal gjøre Jer nogen Ulejlighed /
eller oplade min Mund til Jer.

Lucie

I kunde gjort mig den Tienniste / og spart mig endnu for
denne sidste Ulejlighed

Eraffe

Nu vel da lille Jomfrue / I skal blive Fornøyet; Jeg bryr
der da med Jer og det for alle mine Lubes Dage / eftersom I
vil saa have det / og gid jeg maa Druckne i mit eget Blod den
første Gang jeg saar i finde at oplade min Mund til jer paa
ny.

Lucie

Saa meget besbedre; I gjør mig virkelig en Tienniste
dermed.

Eraffe

Ney / Ney / Frygt kuns ikke / at jeg skal tage mine Ord til
mig igien; Om jeg end skulde være saa skrobetlig at jeg ikke
kunde forglemme Jer / saa troe mig / I skal dog aldrig saa
den Glæde at see mig vende om igien.

Lucie

Det blev og forgjædes Arbeid

Eraffe

Jeg skulde før giennemføre mit Hierte Tusinde Gange før
jeg skulde falde til den Lumpne Bornadrælse / at vende om
til Jer igien.

Lucie

Nu vel / lad det blive dermed.

Era

Erafte

Ja / Ja / lad det blive derbed; Og for at giøre Ende derpaa med en Hast / og lade Jer see / I utaaenmlige / at jeg aldrig agter at vende om til Jer meere / saa vil jeg ikke beholde noget / som kand forfrikke jeres Hukommelse hos mig; See! Der har I Jeres Skildert igjen / det vilser Tusinde Skionheder / som I besidder / men stuler derhos Tusinde ligesaa store Bepyl / og det er en Bedragellig Skickelse; Kort sagt / see der!

Torsten

Got!

Lucie

Og for at følge jeres Exempel / saa har I der den Diaments Ring / som I nødte mig at tage

Marine

Det er Ret;

Erafte

Dette Brasfelet hør endnu jer til

Lucie

Og dette Agath Signet er Jeres

Erafte Pæser

J elsker mig inderlig Erafte / og forlanger ogsaa at blibe mit Hjertes Meening / om jeg ikke Elsker Erafte ligesaa høyt / saa seer jeg dog Sterne / at hand Elsker mig som hand har sagt

J vilde derbed give tilkiende at J var tilfreds med min Opbærtning / men det var en Usandsfærdighed som forliennev saadan en Straf (Hand river det i støcker:)

Lucie Pæser

Jeg veed ikke hvad min Klærlighed kand forvente / eller hvorlengte mine Lidelser skal vare / men jeg veed nok / sødeste Engel at jeg skal Elske Jer til mit sidste Vandedræt. Dette forsikrede mig om Jeres Bestandige Klærlighed / men Haanden

Era

den og Brevet har begge Debraget mig (:Hun riber det i stykker:)

Torsten

Bliv ved.

Erafte

Dette er og Jeres / men det skal gaa samme Vej

Marine

Grift!

Lucie

Det skulde fortrybe mig om jeg sparte et

Torsten

Der I icke den sidste

Marine

Holt det med Ham til Enden

Lucie

Ru der er Resten

Erafte

Dg der er alt mit ; Sid jeg maa udrybdes af Jorden om jeg icke bliver ved det jeg har sagt

Lucie

Sid jeg maa Døe / om det er icke mit Alvor

Erafte

Far vel da!

Lucie

Far vel da!

Marine

Det gaar Fortraflig

Torsten

I stikker jer Ypperlig

Ma

Marine

Saa nu fra Ham

Torsten

Pack jer nu fra Hændes Afsyn

Marine

Hvad bler Jester?

Torsten

Hvad er her nu meer at besille?

Erafte

Ha! Lucie/ Lucie/ et Hierte som mit er / vil nock sabnes /
troe mig kun

Lucie

Erafte/ Erafte; et Hierte som Jeres Land let oprettes ved
et andet.

Erafte

Nej/ Nej/ søg kun hvor J vil/ J skal aldrig finde min
Ege i Kiærlighed; Jeg siger det icke for at bevæge Jer / det
nøttede mig icke meget at saae sligt i Ende / min Erbødigste
Kiærlighed har inted kundet formaa hos Jer! J har vildest
Bryde med mig / der er derfor inted meer at tænke paa; Men
inted Menniste under Soolen / J hbad di end vil sige til jer /
faar nogen Tid den Kiærlighed til jer / som jeg har haft

Lucie

Naar man Elsker Gold / saa Beegner man dem paa en
anden Maade / og har lit bedre Tander om dem.

Erafte

Naar man elsker Gold / saa kand man af mange Anlednin-
ger fatte Mistænke / men naar man Elsker dem / saa kand
man icke overtale sig til at forskyde dem / og det har J gjort

Lu-

Lucie

Habde det været bare Misstande / saa havde der endda nok
ladt sig nogen meere Erøbdighed tilsyne.

Erafte

Man Pleyer og at tage en Kiærlig Fortørmelse ist. bedre
op.

Lucie

Key Erafte / I har ikke Elsket mig Ret

Erafte

Key Lucie I har aldrig Elsket mig

Lucie

Da taer I jer det vel ikke ret nær; Maaskee jeg gjorde bes
bre for min egen Rolighed om jeg Men lad
denne unyttige Snaak høre op / Jeg vil ikke sige hvad jeg tæn-
ker.

Erafte

Hvorfor ikke?

Lucie

Forbi vi bryder med hinanden /

Erafte

Bryder vi ?

Lucie

Jeg meener ja! Er det ikke alt beslilt?

Erafte

Og I / kand ansee det / og endda være saa vel til mode?

Lucie

Eigesom I /

Erafte

Eigesom jeg ?

Lu-

Lucie

Det var maaskee en Skrabelighed / om man lod Fald see /
at man tog sig deres Forliis nær

Eraſte

Men er det icke Jer selv / I Haardhertebe Menniske / der
ſaa har vildet habe det ?

Lucie

Mig ingenlunde ; Men det var jeres Villie /

Eraſte

Min ? Nej / jeg meente / jeg gjorde Jer en stor Fornoyel-
ſe dermed

Lucie

Nej viſt icke / det var Jer ſelv i vilde fornoye

Eraſte

Men om mit Hierte endnu vilbe ſtattes i ſine Kiæder igien /
om jeg / i hvor fortørnet jeg er / endda bad om Forladel-
ſe ?

Lucie

Nej / Nej / gjør det icke / jeg trygter / jeg er for ſoag / og
alt for haſtig forlod jer det

Eraſte

Ah ! I kand icke for haſtig blive mig Bebaagen igien / og
jeg icke haſtig noef ubede mig jeres Indeſt / Skiant mig bet
min Allerkiæreſte Zomfrue / og var forſiæret / at min reene
Kærlighed til Jer icke ſkal ophøre ſaa længe jeg drager i
Vilande ; Jeg beer endnu / Forlad mig min Forſeelfe.

Lucie Ræcker ham Haanden

Fad os gaa ind.

D

Scen.

Lu-

Scen. 4.

Marine, Torsten

Marine

D.! Hvilske taabelige Folk!

Torsten

D! Hvilsken Elendig Standhaftighed!

Marine

Jeg Blegner af Forbittrelse derover

Torsten

Jeg er færdig at sprække af Harm; Bild dig kun ikke ind at jeg laer mig saa let vinde.

Marine

Og bild du dig heller ikke ind / at du saa let skal tage mig ved Næsen.

Torsten

Kom kun og vær dit Næp paa min Bitterhed

Marine

Nej / Nej du taer Fejl / du har ikke min taabelige Fokks frue for dig; Seecken Karl! Skulde der nogen saa Løst til saadant et Spøgelse! Skulde jeg Forliebe mig i dit Hunde Gesigt? Eller giøre dig Høytid paa nye? Nej / Piger som jeg og mine Eige Land saa is saadanne Døsmere for hver Finger.

Tor-

Torsten

Ja! Du taer det i den Tone; See det / hi vil ikke gjøre
saa mange Omstøb / det har du dine Lumpne Knæ. Vaand
Igien di skal ikke lenger have den Ere at sige om mine Becu

Marine

Og for at lade dig see / hvor Foragtelig jeg er over dig;
det har du dine Eye-Naale Igien og Naale-Huuse med / som
du gav mig i gaar og gjorde dig saa til af

Torsten

Der har du endnu din Føldekis / det var en Koffelig een
den kosted dig vist 12 Skilling

Marine

Der har du din Car med Messing-Kiæden ved

Torsten

Jeg Glemte dit Støcke Ost fra i Gaargaars / see det / jeg
ville jeg kunde give Pandelagen op Igien / som du lod mig
væde paa det jeg ikke skulde have noget meer af dit

Marine

Jeg vilde Dulle / at jeg havde dine Breve hos mig / Men
jeg skal opbrænde dem hvert et.

Torsten

Og dine du veed vel selv / hvad jeg agter at gjøre med
dem.

Marine

Som nu aldrig og gib mig gode Ord meer

Torsten

Sov at giere altting til inted imellem os / saa vil vi bryde et
Straa over / naat Straaet er Brudt / saa er der inted
meere ved at giere ; Stoa kuns ikke og gior forliebte Wiiner
ad mig / jeg vil være Bred /

Marine

Staa du kuns ikke og skieb Dye til mig / jeg er alt for
Bitter.

Torsten

Brød da / det er den Siennesse Dey / saa ! Bryd / Bryd /
du Erliner jo din Kaptaske

Marine

Ja / hvi kommer du mig til at See ?

Torsten

Sid Pøcker havde din Laster ; Nu er aldt min Galde bleven
til Sirup / hvad siger du ? skal vi Bryde eller skal vi ikke Bry-
de ?

Marine

See!

Torsten

See du!

Marine

See du selv!

Torsten

Will du da / at jeg aldrig skal holde meer af dig ?

Marine

Jeg? Eigesom du vil;

Torsten

Eigesom du vil, du / sig mig . /

Marine

Jeg siger intet

Torsten

Jeg ikke heller

Marine

Heller ikke jeg /

Torsten

Saamænd! Vi gjorde lange bebre / at vi lod ake disse
Hokus pokus fare / gib hid det skal være dig forlade

Marine

Og jeg tager dig t i Raade igjen

Torsten

Hvad hendes Blatte Ansigt sticker mig ikke dog i Øynene!

Marine

Hvor har jeg det dog hart for denne Kumpen

Act. 5.

Scen. I.

Mascarille.

Saa snart det er Mørk / saa vil jeg ind til Jomfru Encie /

gaa strax hen og haad Blindkøkten paa reede Hænder / saavel
som Seber / og hvad der hør til :

Elgesaa snart hand hadde sagt disse Ord til mig / saa var det
for mig ligesom jeg kunde hørt een sige : Gaa hen og hent dig
en Striæ . og Hæng dig strax op .

Træd frem lit min gode Herre ; Thi / sandelig jeg blev
strax saa forbauset ober denne Befaling / at jeg kunde icke
Sandse at svare Jer / Men her vil jeg tale med jer / saa I skal
icke vide et Ord at sige mig ; Giør alle de Jubbændinger / I
veed / og lad os Snæde sammen i ald Sagtmødighed / I vil
siger I / gaa hen at Snæde med Lucie i Nat ?

Ja / Mascariille /

Og hvad tæncker I at tage Jer for ?

En Kæbhæbers Forretning / der søger at fornøye sig

En Daares Forretning / der hørcken har Forstand eller
Hiørne / der løder mig hen og Waager sin Tøye / hvor hand
inted har at bestille ;

Men veed du icke / hvad Ansiggende / der driser mig dertil
Lucie er bleven fortørned ober mig /

Lad Hænde saa være / det er værst for Hænde selv ;

Men min Kiærlighed vil / at jeg skal gaae hen og stille Hæn-
de tilfreds igien ;

Men jer Kiærlighed er en Toffe / som veed icke / hvad den
selv siger / kand den vel bestytte os imod en Rival / en Gader /
en Broder / som alle er bragt i Forbittrelse imod os ?

Meener du / at nogen af dem tæncker paa / at giøre os
nogen hndet ?

Ja bist meener jeg det / og jeres Rival i sær ;

Svrgt kuns icke / Mascariille / vi skal forsøye os med got
Seber / og dersom nogen Understaar sig at sige Ris til vor Kat
saa skal vi Glandere med dem / og det skal ha Skik ;

Ja /

Ja /
ingen
os Ra-
der ?
jeg /
Fumpe
beste K-

Men
Saa
med H-
ning st-
Iste in-

Uah-
Lad
Raacke
det an-
ringest-
der jeg
Sneek-
gierne
Part ;

Det
fo-
er det
at giør-

Ja / det har vi det Juff / det Arbejd har Veres Siennere
ingen Rost til / jeg? Skulde jeg Slankere med Fodt? Debar
os Raadelig! Meener I jeg er en Roland eller en Størkods-
der? I kender mig ikke ret endnu / naar jeg tanker kun paa/
jeg / som har mig selv saa klær / at Loe Fingers Bred af et
Lumpen Raald Jern i Livet / er nock til at giøre Has paa den
beste Karl / saa Jkner mit Blod i mig.

Men jeg agter / at Behæbne; dig fra Haand og til Fod.

Saa meget besvær! Des besværligere er det mig at Fægte
med Hælene / og derforuden saa veed man vel / at ingen Rust-
ning slutter saa vel sammen / at en Forhardet Spids jo fand
Lifte ind imellem;

Uah! Saa holder man dig for en Poltron;

Lad det /saa være / naar jegskun altid fand lade min Hage
Raacke; Ul Fads maa I regne mig for Jire / men kommer
det an paa Slagsmaal / saa maa I ikke regne mig for det aller-
ringeste med et Ord saar hin Verden Jer saa vel an / saa fins
der jeg denne iglen Ret god / jeg er ikke saa Gridff paa en halv
Snees Buuler i Hovedet og Saar paa Kroppen I maa derfor
gierne selv giøre jer til Diack / jeg tager Penge for min
Part;

Scen. 2.

Valerius , Mascariile

Valerius

Det er en Riedsommelig Dag for mig i Dag / jeg troer den
saar aldrig ende / saa tit / som jeg seer paa mit Uhr / saa
er det endda lige nær / og jeg var tilfreds / at jeg vidste en Sted
at giøre af mig indtil det var Tiid

Mascarille.

Og saa hastig er J / alt for at føre jer selv i Møde / ligesom
J ikke vidste / at Lucie / som Recent ud har

Valerius

Gladder ikke meere for mig ; Om der laa Hundrede Mennik
sker paa Lutt efter mig / saa gaar Hændes Fortrydelse mig
saa nær til Hjerter / at jeg absolut vil stille Hænde tilfreds / eller
og omkomne derover / det er nu saa Besluttet.

Mascarille.

Det er altsammen got noed / men Ulykken er det igjen / at vi
Hemmelig skal snige os ind til Hænde

Valerius

Ja / hvad andet?

Mascarille.

Jeg er bange at jeg skulde være Jer til hinder

Valerius

Hvorledes det?

Mascarille.

Jeg har faaet saadan en Hæstlig Hoste at drages med / saa jeg
er bange J derved skulde blive Røved / hver Øjeblik maa
jeg der seer J det selv

Valerius

Det gaar vel over / tag dig lit Viol Sirup.

Mascarille.

Jeg vil se om / at den gaar over ; Rødig vilde jeg forlade
Jer / men skulde og min fromme Herre rage i nogen Fortred for
min Skyld / saa vilde det gjøre mig inderlig Dand.

Scen.

Scen. 3.

Valerius, Mfr. Rapiir, Mascarille

Mfr. Rapiir

Min Herre / det er berettet mig fra fideer Haand / at Erasme
er mægtig ophidsed imod jer / og Albert taler ogsaa om
at lade slaa Armer og Been i tu paa Jeres Mascarille

Mascarille.

Paa mig? Hvad har jeg gjort / imen bi vil slaae Armer og
Been i tu paa mig; Jeg har jo ingen Ting med ald dette Bø-
sen at besille / jeg veed jeg har jo ikke dore Fruentimmers Møg-
dom under Formynderskab.

Valerius

Ah! Di bliver vel sde saa stemme / som de lader til / og
i hvor Heed Erasme tager sig det / saa skal hand dog ikke løbe
saa let af med os / som hand tæncker.

Mfr. Rapiir

Har I mig nødig saa er jeg til Jeres Tienniste / I kiender
mig og veed at jeg ikke er saa bange for at Danke een Springe-
Dang med iblant.

Valerius

Jeg er jer høvelig Forbunden Mfr. Rapiir

Mfr. Rapiir

Jeg har endnu et par gode Venner som jeg kand Forvisse jer
om / det er Doe / som nock og tør see en Vreed Karl under Dy-
nene / og I kand Grit slaa jer Blid til dem.

Mascarille.

Sag imod Ellbuddet

Valerius

Det er alt for stor Høflighed / jeg siger Taal / jeg behøver ikke saa mange

Mfr, Rapiir

Det er Got; Men vid det / at di følger efter jer paa alle Kanter / og snart kand besøge Jer.

Valerius

Og for at bliife jer hvor lit bange jeg er for dem / saa skal jeg selv gaa ham i Møde / Nu vil jeg gaa den hiele Bye omkring og ikke have nogen anden med mig end ham / der staar;

Mascarille.

Hvad siger I nu? Man bør ikke kaste sig selv i Grifstelsen / hvad er det for en Overgibenhed! Vi seer Jore paa alle sider / og I veed /

Valerius

Hvad seer Du derefter?

Mascarille.

Jeg syntes / der Lugtede efter Maseffiver / Men / vil I nu sige efter mit forsynlige Raad / saa lad os ikke staa her ude paa Gaden længere

Valerius

Skulde vi Lude os inde? Slynge! Hvor tør du understaa dig at Proponere mig slikt? Gort holt Munden og følg med mig;

Mase.

Uaf
man

Jeg
her fo
Parti
mig at

Jeg
lighed
og siden

Rant
der
for S

I saa
de
maa d
Arben
res M
den ha
Ditron

Mascarille

Uah! Min Allerkiæreste Herre! Det er saa sødt at leve /
man Døer kun eengang / og det for saa lang Tid;

Valerius

Jeg skal Prøgle dig ihjel / dersom du ikke holder din Mund /
her kommer Ascanius / lad ham kun gaa / Vi vil see til hvad
Parti hand af sig selv vil falde til / midlertid følg Hjem med
mig at vi kand forsøne os med hvad der hør til

Mascarille

Jeg har ingen Kyss til Slagsmaal; Sid Pøcker havde Kiær-
lighed / og alle smude Piger med / som først lader sig Laade /
og siden gjør sig ud til Deens.

Scen. 4.

Ascanius, Frosine

Ascanius

Rand dette vel være Mueligt / min Hærte Frosine / og var
det ikke en Drøm? Fortæl mig dog alting igien Stykke
for Stykke

Frosine

J saar det vel seld at vide / lad kun drages; Saadanne Hæn-
delfer bliver der altid nok snakket om; Rod er det / at I
maa vide: At / da dette Testamente var giordt / hvor efter
Arden skulde tilfalde en Søn / saa kom Alberts Hustrue / je-
res Moder i Barsel-Seng med Jer / og / som hand lenge fore-
hen hadde overlagt sine Sager underhaanden / saa fik en viss
Biron-Kone i det samme en Søn / som hand gav ud for sin /

og jer Bløde hand til min Moder at opdrage / men / som denne
Søn Døde 10 Maaneder derefter i Alberts Gravbærelse / saa
tog Jeres Moder jer til sig igien / som sit rette Barn i Hands
Sted og som Hun kendte Hændes Mandts Siertighed / saa lod
Hun for Ham / som det var jer der var Død; Nu er Jeres
Fader bleven Underrettet om alt dette / og til Stadfastelse
har hand fundet en liden Seddel efter Jeres Moder derom /
og hores Læde har vært os saa god / at vi har faat Polidorus
med saadan Bemsældighed forebragt alt Jeres gandske Be-
stæffenhed / at hand er bleven Jer ligesaa Bedvaagen som jeres
egen Fader / og vilser sig villig at bekrætte den Forening som
Fæderne Døfter.

Ascanius

Al! Min Allerklæreste Frosine / hvad er jeg Hierteglad
over dette / og hvad har jeg største Marsag at sige jer Million
Lufinde Tack for Jeres lykkelige Forsorg for mig

Frosine

Jmbilertid har den gode Mand faat Løst til at Sklemte lit
Dermed / og har forbuden os at Tale noget til hands Søn
derom.

Scen. 5.

Ascanius, Polidorus, Frosine

Polidorus

Rom hld min Datter / saaledes maa jeg vel kalde jer og jeg
vred alt hvad Sammenhang det har med jeres Forfillede
Drags / I har Vøbet et Stycke / som vel er Driftigt / men
der.

derhos saa Enildelig overlagt / at jeg ikke fandt andet end
undskyldte Jer / og jeg Skatterer min Søn Værdelig / naar
hand faaer at bide hvad for Elskværdig en Person hands Klær-
lighed har troffed paa / Men der kommer hand / lad os for-
løste os lit med denne Hændelse / gaa og lad de andre komme
her til med en Hast.

Ascanius

At Udsyde Jeres Befaling skal være min første Hilsen.

Scen. 6.

Polidorus, Valerius, Mascarille

Mascarille

Utsycker Ahner et Menniske iblant forud ; Jeg har Drømt i
Nat om løse Perler / og søndrige Eg / over denne Drøm
har jeg tabt ald mit Mod.

Valerius

Din Forsagte Lommel !

Polidorus

Der er en Strid for Haande / Valerius / hvor du skal
saae ald din Dapperhed fornøden ; Du faar en Modstandere/
som ikke er at stiemte med.

Mascarille

Herre / er her da intet Menniske / der vil flytte en God
for at stikke Gold ad / der vil tage Livet af hinanden ? Vil
der ikke andre / saa vil jeg / men / om det Hænder sig i det
sagt.

samme / at af en Ulykkelig Hændelse Jeres Son kommer af
Dage / saa skyld I det mindste ikke mig derfor.

Polidorus

Hey Hey! I denne tilfælde vil jeg selv være den / der skal
tilstunde ham / at gøre hvad hand ber;

Mascarille

Det er mig en ugubelig Zader!

Valerius

Min Zader lader herudi see at hand har et KetsKaffen Glev
te / og jeg Væer ham desmeere derfor; Jeg har Fortient
hand's Brede / det tilfæaer jeg / i det jeg har gjort alt dette
imod hand's Forløb; Mens i hvor fortørned hand end
har Marsag til at være / saa seer jeg dog nok / at Naturen
beholder Overhaand / og I gjør vel / min Zader / at I ikke
vil tilfæde / at Erasie skal trodse mig.

Polidorus

Jeg har saat at høre hand's Trusseler men Eagen er siden
kommen paa en anden Zod at staae / du saar nu en anden
Stærkere Fiende paa Halsen / som du ikke let skal undløbe

Mascarille

Er der ingen Raad til at træffe et Forlig?

Valerius

Jeg? Undløbe ham? Det skal være langt fra / Men maas
jeg ikke vide hvem hand er

Polidorus

Arcantus

Va-

Valerius

Polidorus

Ja! Og nu kommer hand paa Timen

Valerius

Hand / som havde Koft at staa mig saa vel bi!

Polidorus

Ja / det er ham / som vil have at Bestille med dig / og som vil at paa den Plads som jeres Vre hyder jer at møde / skal en Strid een imod een gjøre Sagen af.

Mascarille

Det er en Koffelig Karl! Hand veed vel at brude Fødsel sender ick nogen i Forbyen for sig der skal Bllegge Tratten

Polidorus

Sagen er denne: Hand Beskriber dig for et Bedrager! / som jeg har syntes / hand havde Marsag at fortryde paa / saa at Albert og jeg er bleven eenige med hinanden / og du skalde give Alscanius Følbestigelse for den tilføede Uret / og det for alle vore Dren / og uden Ophold / med saadanne Dmændigheder som Sagen udfordrer.

Valerius

Og Lucie kand endnu med ligesaa haardt et Herte . . .

Polidorus

Lucie staa og saa Drag paa dig / og Sifter sig med Crasie / og for at oberbediise dig desbedre hvor Uret du har talt / saa vil Hun at Brylluppet skal skee for dine Dren.

Va-

Valerius

Naa! Da er det og en Uforstammenhed / som maa bringe
mig til fortvilelse / setter Hun da ald Troe og Love / Forstand/
Samvittighed og Verbarhed til Side.

Scen. 7.

Mascarille, Lucie, Erasfe, Polidorus
Albert, Valerius.

Albert

Naa! Hvor bliver det med Striden? Nu kommer straf
min / har I og sat Dierte i Jeres?

Valerius

Ja / Ja / jeg er særddig / efter som det skal endelig saa være/
og / om jeg har draget Betænkning deri / saa har en Rest af
Verbodighed vært skyld dertil / og ikke min Modstanders store
Dapperhed; Men det er og at gaa mig for nær paa Klingen/
den Verbodighed maa saae en Ende / jeg er nu færdig til hvad
det skal være / der er spilt mig et Troles Puds / som jeg Naar
har skal vide at hævne mig for / Icke at jeg agter at Elste jer
meere / min Kierlighed er forbandlet til Forbitrelse / og naar
jeg forsi har gjort jeres Skam aabenbar for ald Verden / saa
Bekymrer det mig ikke meget hvem I Oister ser med; Skam
jer Lucie / det er en usforvarlig Udfærd / og det er neppe at jeg
Sand trae mine egne Øyen / det er at Bide Hovedet af ald
Skam / og I burde gaa hen og døe af Haanhed.

Lucie

Jeres Sale ansøgte mig maastes meere / dersom jeg ikke
havde

Harde den / der kunde hævne mig over Jer / men see der er
Ascanius / hand skal snart Lære jer at tale i en anden Tone/
uden at det skal Koste Ham ret stor Møye.

Scen. 8.

Mascarille, Lucie, Erafte, Albert, Vale-
rius, Torsten, Marine, Ascanius,
Frofine, Polidorus

Valerius

Det skal hand ikke være god for / om hand end havde ti andre
til Hielp / jeg beklager Ham / at hand tager sig en Skarn-
agtig Søsters Sag an / men / efter som hand endelig vil i
Strid med mig / saa skal hand saae sin Foruevelse og I med
min gode Karl.

Erafte

Jeg tog mig Sagen an ret Nossen / men efter som Ascanius
har siden Laged den paa sig / saa lader jeg Ham raade / og be-
fatter mig ikke mere dermed

Valerius

Det glør I del i / det er altid godt at bruge Forstand i Tids
men

Erafte

Hand skal vel bringe Jer til Reason paa alles vores Begær.

Valerius

Hand?

Po-

Polidorus

Bedrag dig kun icke selv / du veed endnu icke hvad Ascanius
er for en falsom Karl

Albert

Hand veed det icke / men hand kand snart lære ham det /
nu da / saa lad ham kun saa det at see

Marine

For alle Folkes Øyen ?

Torsten

Det lod meget ilde /

Valerius

Vil man Tirere mig her; Jeg skal bryde Halsen paa een af
diffe Striichebiddere paa Timen; Na! Lad os komme til
Sagen!

Ascanius

Hey Hey / jeg er icke nær saa stem som man gjør mig og i
denne Handel som man har indladt mig; Skal I snarere
komme til at kende min Erøbelighed / og mærke / at Him-
melens Haand / som har været ober os / har icke meddeelt mig
et Hierte / som kunde Modstaa Jer / men den har forbeholdt
Jer at opdage hvem Lucie Broder er; Ja! Det er langt fra /
at jeg vil Prøve for Jer af min Styrelse / Ascanius kommer frem
for at Døe for jeres Haand / mens hand vil gierne Døe /
saa fremt denne Hands nødvendige Død kand nu med det
samme stille Jer Sind tilfreds / og skaffe jer i alle disses Over-
værelse den Rettefælde / som ingen anden kand tilkomme uden
jer alleene

Va-

Key
Kammer

Uch
te sam
nogen l
og det s
Fader t

Ja
Forma
som du
bedrag
denne
nen /
e:ning
at jeg
med sa
din I
Har sa
ter som
bed I
biøe f
første

De
to / h
den i

Valerius

Key om heele Verdens Undersundighed og: at den usor-
stammenhed som kand :

Ascanius

Ach Key Valerius / Tillad mig dog at sige Jer : Det Hiert
te som har Forbundet sig med Jer / kand icke beskyldes for
nogen Ubillighed / dets Kiærlighed er altid Puur og Reen /
og dets Bestandighed Usigtelig / jeg kræber derpaa Jeres egen
Fader til Vidne

Polidorus

Ja min Søn / vi har leed nock af din Forbittrelse: og jeg
Formærker det er Lid at fore dig af din Lovel / Dend Persou/
som du har ved Eed bepligtet dig til er stult under denne Klæ-
dedragt ; Hun er for visse Marsagers Skyld opdraget under
denne Forstilling og din Kiærlighed har taget Byrd af Perso-
nen / nu bliver begge bore Huuse samlede ved en Kiærlig For-
eening / gjør dig ingen videre Falsk Betænkning / men troe /
at jeg taler Alvor og Sandhed for dig ; Ja / det er Hænde /
med saa Død at sige / som ved Hændes Sniddighed tog imod
din Troe om Ratten i Jomfru Lucies Ravn som har vært
Marsag til den store Fordiering her er kommen affied ; Men ef-
tersom Ascanius nu forhandles til Do rothea / saa seer I der-
ved Taagen opstige fra Jeres Duen / og Jeres Kiærlighed skal
blibe stadfast ved et nærmere Baand til Bekræftelse paa det
første

Albert

Dette er den særbeelës Strid / som stod ellbage imellem Jer
to / hvilkden vi gav vores Minde til / siden den icke er forbu-
den i Løben.

Va-

Va-

Polidorus

Du forundrer dig ober denne Ubentelſige Hændelſe / men
her er inted at betænke ſig længe paa

Valerius

Ney Ney jeg tæncker heller icke paa at undſkyldte mig herfra /
og om jeg falder i Forundring ober denne rare Hændelſe / ſaa
finder jeg derhos Waſſag at Glæde mig; Klærlighed og For-
nyvelſe tager Sted hos mig i Steden for Fortrydelſe; Og er
det mueltigt at jeg kunde ſaaledes ? * * * * *

Albert

Kære Valerius / hvad J ved denne Leplighed Land behage
at fremføre er icke gandſte vel Overensſtemmende med denne
Dragt / vi vil lade Hænde iføre en anden / og imidlertid ſkal
J blibe Underretted nærmere om denne Sags gandſte Sam-
menhang / lad os gaa ind.

Erraſte

Men J kender icke paa i alt dette at her er endnu Anledning
til Blods udgydelſe / vi toe har nu Vundet Seyr i vores Et-
ſkov / Men Maſcarille og min Tiennere hvem af dem ſkal
blive Eyere af Marine? Den Sag her afgiores med Raav-
den i Haanden.

Maſcarille

Ney viſt icke; Mit Blod ſidder for vel i mine Arer dertil /
lad ham tage Hende længe nok / det Kler jeg mig inted eſter /
Kender jeg heller Marine Det / ſaa ſaar man Hende nok i
i Tal / endſtoent hun er Gift.

Marine

Saa meener du / jeg ſkulde tage dig til min Liebhaber?
en Mand / det kunde være en Sag for ſig / man ſaar at noyes
med

med den som den kommer / men til en Galant maa der en
Lærdere Skielm end du er.

Torsten

Hør! Naar vi toe har staaed vore Plalter sammen / saa
vil jeg ingen Snushaner vlde af at sige

Mascarille

Meener du da / du vil Gifte dig for dig selv alleene god
Skielm?

Torsten

Meent ud sagt / jeg vil have en Vrlig Kone / eller der vil
blive en Zandens Vey af.

Mascarille.

Uah! Det har ingen Fare du faar vel at gjøre Som ald Me-
sten / og gibe dig Smugt til Fæds / disse Gpfsold / som truer
og Larmer saa meget for Drykkuppet / Vanslagter tit og ofte
til meget Fædsommelige gode Strackes

Marine

Saa kun min lille Mand / og gjør dig ingen Frygt for min
Kodskhed di skal icke komme ret lang Vey med mig / og jeg skal
sige dig alt hvad di taer sig fore

Mascarille

Det er en fin Streg / at gjøre Manden til sin fortrode?

Marine

Hold din Mund Spar-Es!

Albert

Naar lab os da kun gaa hjem / og forløste os med hinanden
over det lykkelige Udsald.

Handwritten text at the top of the page, appearing as bleed-through from the reverse side.

Torfen

Handwritten text block below the first section header.

Marsch

Handwritten text block below the second section header.

Torfen

Handwritten text block below the third section header.

Marsch

Handwritten text block below the fourth section header.

Marsch

Handwritten text block below the fifth section header.

Marsch

Handwritten text block below the sixth section header.

Marsch

Handwritten text block below the seventh section header.

Alten

Handwritten text block below the eighth section header.

